

РОДОВО ИМЕННИЕ

ГОДИНА II, БРОЙ 28 (37)
10.VII.-16.VII.2006

ДА НАПРАВИМ БЪЛГАРИЯ РАЙСКА ГРАДИНА

НАЦИОНАЛЕН СЕДМИЧНИК • ИЗЛИЗА ВСЕКИ ПОНЕДЕЛНИК

ЦЕНА 0.50 ЛВ.

РОДОВО ИМЕННИЕ - къща с двор с размер от 10 декара, частна собственост на семейството и рода. Върху него се изгражда самоподдържаща се екосистема (гора, езеро, зеленчукова и плодна градина, поляна), включваща домашните и горските животни, по такъв начин, че срещу минимално вложени усилия от стопаните тя им осигурява чиста, прясна храна, жива вода и пълен с етери въздух. Носи им радост и здраве, запазва любовта в семействата и води до независимост отменящите се социални и политически системи за поколения напред.

Възпитанието на децата в тази среда развива максимално заложбите и дарованията им, за да израснат мислещи и способни на щастие човече. С всяка изминала година Родовото именование увеличава своята парична стойност, ставайки безценно за децата и внуците.

ШУМЕРСКИ МИТОВЕ В БЪЛГАРСКИЯ ФОЛКЛОР

Светлозар РУЛИНСКИ

Делю хайдутин

Възникват въпросите: има ли връзка песента с шумерските митове и ако има - кой е Делю? Песента, освен своите художествени достойнства, стана уникат. От стотици песни, разгледани от К. Сейгън, тя беше удостоена да бъде включена в посланието "Гласовете на земята" към космическия разум.

Разполагам с текста, изпят от Н. Хвойнева. Считаю, че този вариант е

толкова добър, колкото и летящият в космоса глас на Валя Балканска. За пълнота трябва да бъдат изследвани всички изпълнения на песента.

*Излеп е Делю хайдутин,
хайдутин, янкеседжия
в дембовци и караджовци.
От там се Делю зароча
делидеренскем аяне,
аяне, кабадание:*

- Две лели имам в селоно,

- да ми ги не потурчите,

да ми ги не зачерните,

че кога флезам в селоно,

млого щат майки да плакнат,

по-млого мади невести,

дете ще в корем проплака!

Гюлсюме Делю зароча:

Варди се, Делю, чувай са,

че ти са канят Делю лю,

делидеренски аяне,

аяне, кабадание:

сребърен куршум ти леят,

та ша та, Делю, привият.

- Гюлсюме, либе, Гюлсюме,

не се е родил чиялкън,

дену ще Делю убие.

Архив РС, изп. Надежда Хвойнева и Васил Попов, БНТ, т. 13

Прави впечатление леенето на "сребърния" куршум. Той се асоциира с магия, заклинание. С него се убива

същество, неузвимо за обикновено оръжие. Може да се допусне, че "Делю" не е лично име, а прозвище. То стои доста близо до "диллом" - змия от календара, или в случая означава "змей". Не зная как се убива змей, но може би сребърният куршум ще свърши работа.

Да разгледаме името на любимата. Гюлсюме много лесно се превежда от турски - "гюл" - роза, "семе" - небе. Цялото име става "небесна роза", което е много хубаво, но е встрани от темата. Пък и защо името да е турско? По-далеч ще стигнем по веригата гюл - дял — дяла-дели. **На стр. 6**

ЧИТАТЕЛСКА ПОЩА

ДРАГА РЕДАКЦИЯ,

Благодаря ви много за вестниците, които ми изпращате. Четат се с голям интерес от все повече хора. Идеята за живот сред природата, извън големите градове, за взаимопомощ, за здравословен живот, за чисти, немодифицирани храни печели все повече привърженици. Хората са уморени от всекидневния стрес, от бездуховния и безсмислен живот, от липсата на перспектива, от шума, праха, мръсотията. От липсата на сърдечни и топли човешки отношения. От дуварите и решетките, с които сами се затваряме в затвор.

Надеждата за красива и чиста земя, за грижовно създадено и поддържано с любов райско кътче на тази земя, за живот в съгласие и хармония с природата, е надежда за една обновена с обич планета. Поддържам изцяло г-н Кубрат Томов, че идеята за родно кътче постепенно трябва да обхване територията на цялата ни страна, и да се разшири и в мащабите на планетата, която е нашият роден дом и отдавна очаква да се осъзнаем и с обич да се обърнем към нашата Майка Земя.

На стр. 3

В родово именование

Кръстанка ПАНЧЕВА

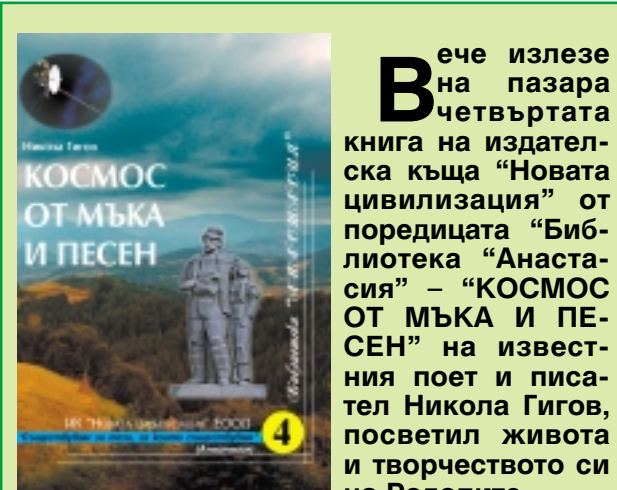
Пате, куче и козичка се гонят по тревата, наоколо лекичко танцуват листата на гората, от мене лично за децата ми засадена, затуи към звънкия им смях и стъпки тя е пристрастена.

И най-обича да ги гали с нежните си клонки, и да ги храни с плодовете си – сладки като бонбонки. Сред дъхави цветя и билки на приказна поляна, по цял прекрасен ден от златно слънчице огряна, край чудно синьо езерце се пека на красив, неземеен плаж, непрекъснато като модерен супер богаташ.

И моят род ще живее в тоз прекрасен собствен рай щастлив, красив и здрав, векове без край.

Масанобу Фукуока - Япония:

По мое мнение, ако 100% от населението бяха фермери, това щеше да е идеално. На един човек в Япония се падат 0.1 ха обработваема земя. Ако на всеки човек се дадат по 0.1 ха, ще се получи 0.5 ха на семейство от 5 човека и това ще бъде повече от достатъчно, за да се изхрани семейството. Ако бъде въведено натуралното земеделие, то фермерът ще има също така достатъчно време за социална активност в селската община и за почивка. Аз мисля, че това е най-прекия път, за да се превърне страната в щастлива процъфтяваща земя.

Вече излезе на пазара четвъртата книга на издателската къща "Новата цивилизация" от поредицата "Библиотека Анастасия" – "КОСМОС ОТ МЪКА И ПЕСЕН" на известния поет и писател Никола Гигов, посветил живота и творчеството си на Родопите.

Може да поръчате книгата на телефони:

02/962 16 87, 088/869 33 59, както и на e-mail: rodimienie@yahoo.com.

Понеже нямах възможност самостоятелно да се запозная с огромния обем информация и още по-малко да я анализирам, се обърнах към няколко известни специалисти-политолози, за да анализират независимо един от друг ситуацията и да направят своите изводи.

След три месеца получих първото заключение от единия специалист, а след известно време и от останалите. Излагайки своите изводи с различни думи, независимо един от друг, тъй като не се познаваха помежду си, те бяха направили приблизително еднакви заключения. Ще цитирам една типична извадка:

"...Срещу идеите, изложени в серията книги "Звънящите кедр" се провежда целенасочена, ярко изразена кампания с цел недопускане на тяхното разпространение в обществото..."

Основните идеи в книгата се отнасят до укрепването на държавата, достигане на най-голямо разбирателство и хармония между различните социални слоеве на обществото чрез благоденствието на всяко отделно семейство. Благоденствието се постига чрез отдаването на всяко желаещо семейство на не по-малко от 10 декара земя за живеене и пожизнено ползване. В контекста на книгите тази идея звучи доста убедително, доминира над останалите. Следователно, опонентите, каквито и аргументи да привеждат, всъщност те се изказват именно срещу тази идея".

ВЛАДИМИР МЕГРЕ

"Именията на Ведическата култура! Именно тях по-късно ще наричат в окултните книги рай. След изгубването на великите си знания, ще смятат, че могат да видят рай само в небесните далечини. И всичкото се прави с цел да се придаде значимост на това, което днес наричат съвременна наука."

ВЛАДИМИР МЕГРЕ

ISSN - 1312-7063

В каталога на РП нашият номер е

618

Цените остават непроменени!

(Продължение
от миналия брой)

РАЗЛИЧНИ ШКОЛИ ЗА НАТУРАЛНО ЗЕМЕДЕЛИЕ

Аз не обичам особено думата "работа". Човешките същества са единствените животни, които трябва да работят. Мисля, че това е най-безсмисленото нещо в света. Другите животни просто живеят живота си, но хората работят като луди, мислейки, че са длъжни да го правят, за да останат живи. Колкото повече е трудът, колкото по-сложна е задачата, толкова е по-прекрасно, смятат те. Би било добре да се откажат от такъв начин на мислене и да живеят лек и удобен живот, имайки много свободно време. Аз мисля, че начинът на живот на животните в тропиците, когато сутрин и вечер те излизат да търсят храна, а цял следобед прекарват в дремка – това е чудесен живот.

За човека такъв прост живот би бил възможен, ако той работеше точно толкова, колкото трябва, за да удовлетвори всекидневните си потребности. В такъв живот работата – но не тази работа, която хора-

Масанобу ФУКУОКА:

РЕВОЛЮЦИЯТА НА ЕДНА СЛАМКА

та обикновено подразбират под тази дума – е просто изпълнение на това, което трябва да бъде направено.

Моята цел е да осигуря движението в тази насока. Това е също така цел на седем или осем млади хора, които живеят в хижите в планината и помагат да се извършва ежедневната фермерска работа. Тези млади хора искат да станат фермери, да основат нови села и да се опитат да водят този на-

чин на живот. Те са дошли в моята ферма, за да се научат на фермерско майсторство, което ще им потрябва, за да изпълнят своя план.

Освен това различни религиозни групи започнаха да използват методите на натуралното земеделие. В търсенето на фундаменталните основи на природата на човека, независимо от това, по какъв път вървите, вие трябва да започнете с проблемите

/Въведение в натуралното земеделие/

на здравето. Пътят, водещ към правилното разбиране, включва изживяването на всеки ден просто и открито и храненето със здравословна натурална храна. От тук следва, че за много хора натуралното земеделие – това е най-доброто начало на пътя.

Аз самият не принадлежа към никаква религиозна група и мога свободно да обсъждам възгледите си с всеки човек. Не придавам голямо значение на разликите между християни, будисти, шинтуисти и други религиозни групи, но ми е интересно, че моята ферма привлича хора с дълбоки религиозни убеждения. Мисля, че причината е в това, че натуралното земеделие за разлика от другите типове земеделие е основано на философия, която се простира значително по-далеч от представите за анализите на почвата, pH и реколтата.

Не толкова отдавна един млад човек от парижкия Център за органично земеделие се изкачи на планината и ние

цял ден разговаряхме с него. Бях слушал за делата във Франция и знаех, че те планират международна конференция по органично земеделие и, готвейки се за нея, този французин посещаваше органичните и натурални ферми по целия свят. Аз му показвах градината и след това ние седнахме на чашка пелинов чай и обсъдихме някои от моите наблюдения, направени през последните тридесет години.

Първо аз казах, че ако вие разгледате принципите на органичното земеделие, популярно на Запад, ще откриете, че те малко се различават от традиционното източно земеделие, практикувано в Китай, Корея и Япония в продължение на много векове. Всички японски фермери са използвали този тип земеделие още в периода на Ерата на Мейджи и Тайшо (1868 – 1962 г.) и до края на Втората световна война. Това е била система, в която голяма роля е играл компостът и използването на човешките и

животински отпадъци. Било е интензивно земеделие и то е включвало такива методи като ротация на културите, съвместно засяване на различни култури и зелен тор. Тъй като площта е била ограничена, полетата никога не оставали пусати и редуването на посевите и браването се е съблюдавало с голяма точност. Всички органични остатъци са отивали в компоста и са се връщали на полето. Използването на компост се е поощрявало официално и селскостопанските изследвания основно са касали органичните торове и техниките за компоста.

По такъв начин животните, растенията и човека са се сливали в селското стопанство в единно цяло, съставляващо основата на японското земеделие чак до наше време. Може да се каже, че органичното земеделие в този вид, в който то съществува на Запад, има своята отпразна точка от традиционното земеделие на Изтока. (Слегва)

АНАСТАСИЯ

Според твърденията на Анастасия в текста на книгата са заложени съчетания от букви и комбинации от думи, които влияят благотворно на хората. Това влияние може да бъде усетено само по време на четенето, когато на слуха не въздействат звуци, които се издават от изкуствени уреди и механизми.

Естествените звуци – пеенето на птиците, ромоленето на дъжда, шумоленето на листата на дърветата – помагат за положителното въздействие.

- Анастасия, как ще възпитаваме нашия син?
- Постарай се, Владимир, да осъзнаеш - ти засега още не можеш да го възпитаваши. И когато очите му за пръв път осмислено погледнат света, ти не бива да си наблюдаваш.

Хванах я за раменете и я разтърсих:

- Ти какво приказваш, какво си позволяваш? Не ми е ясно, откъде са ти тези своеобразни умозаклучения. Изобщо самият факт на съществуването ти е невероятен, но това не ти дава право да решаваши всичко сама в нарушение на законите на логиката.

- Успокой се Владимир, моля те. Не знам каква логика имаш предвид, но се опитай спокойно да осмислиши всичко.

- Какво трябва да осмислям? Детето не е само твое, но и мое, аз искам то да има баща, искам да бъде с всичко обезпечено, да може да получи образование.

- Разбери, никакви материални блага както ги разбираш ти, не са му нужни. Той ще има всичко изначално. Още в младенчеството си ще получи и осмисли толкова информация, че обу-

чението, пак както го разбираш ти, е просто смешно. Все едно да изпратиш велик математик в първи клас. У тебе възниква желание да донесеш на малкия някаква безсмислена дрънкулка, но тя свършено не му е нужна. Тя е нужна на тебе за собствено удовлетворение: колко съм добър, грижлив. Ако смяташ, че ще сътвориш благо, като осигуриш на сина си кола или още нещо там, което у вас се смята за благо, то, ако пожелае, той и сам ще може всичко да получи. Помисли спокойно, какво конкретно можеш да кажеш на своя син, на какво да го научиш, какво си направил в живота си, с което да си му интересен?

Тя продължаваше да говори с мек, спокоен глас, но думите й предизвикваха тръпки.

- Разбери, когато той започне да осмисля мисловното, ти редом с него ще изглеждаш недоразвито същество. Нима ти се иска, синът ти да вижда в своя баща един малоумен? Единственото, което може да ви сближи, това е степента на чистота на помислите, но тази чистота във ва-

всичко е ясно! Ама ти... Няколко е с кого да се треснеш тук, за да се сдобиеш с дете. Чупеше се още отначало - интригантка. За монахиня се представи. Дете ти е било нужно. Ти си ходила в Москва. Гъбките си и ягодките си продала. Да беше отишла там на тротоара. Ватенката си, забрадката да беше снела. Веднага щяха да клъвнат. Нямахте да плетеш пая-

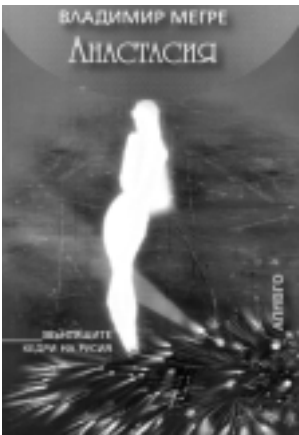
син в глухата тайга някъде пълзи беззащитен? Без бъдеще. Без баща. Че от това сърцето ми ще се пръсне. Ти не можеш да разбереш това, горска самка.

- Може сърцето ти да стане осмислено и всичко да бъде наред? Такава болка душата ще изчисти, ще ускори мисълта, ще призове... - тихо произнесе Анастасия.

А в мен такава ярост бушуваше, такава злоба... Вече не се владеех. Хванах пръчка. Отдалечих се на бегот от Анастасия и започнах с всички сили да удриям с пръчката по малко дърво, докато тя се счупи.

После се обърнах към Анастасия и... като я видях... Невероятно, но злобата ми започна да преминава. Помислих си: "Ама какво пак загубих контрол над себе си, разбушувах се. Както и предния път когато я ругах."

Тя стоеше притисната към дърво, с вдигната нагоре ръка, наведена напред глава, сякаш противостоеше на ураганен вятър. Вече съвсем без злоба, аз се приближих и я разглеждах. Сега ръцете й бяха притиснати към гърдите, тялото й леко трепереше, тя млъчеше и само добрите, предишните добри очи, ласкаво ме гледаха. Така стояхме ние известно време, разглеждайки се един друг. Аз размислявах. Несъмнено тя не е в състояние да каже неистина. Тя нали можеше да не ми казва нищо, а тя... Знае, че ще й бъде зле, но говори. Разбира се това също е крайност. (Слегва)

(Продължение
от миналия брой)

- Искаш да знаеш какво е правил Адам? Ще ти разкажа. Но отначало си спомни, нали именно в Библията е казано, че Бог е поръчал на Адам да даде названия и да определи предназначението на всяка твар, живееща на Земята. И той - Адам - го е направил. Той е направил това, което не са постигнали досега научните учреждения на целия свят взети заедно.

- Анастасия, а ти самата, обръщаш ли се към Бог, молиш ли за себе си нещо?

- Какво бих могла да искам, когато толкова много ми е дадено. Трябва да му благодаря и да му помагам.

Кой ще възпитава сина ни?

По пътя, когато Анастасия ме изпрачаше към катера, ние седнахме да отидем на това място, където Анастасия беше оставила връшките си дрехи и аз я попитах:

шия свят е достижима за малцина.

Разбрах, че да се спори с нея е абсолютно безполезно и извихах в отчаяние:

- Значи, той никога няма да узнае за мен?!

- Аз ще му разкажа за тебе, за вашия свят, когато бъде способен всичко осмислено да разбира и да взема решения. Какво ще направи - не зная.

Отчаяние, болка, обида и страшна догадка се смесваха в мен Прииска ми се да ударя с все сила това красиво интелектуално-отшелническо лице. Всичко разбрах. И дъхът ми секна от това което разбрах.

- Всичко е ясно! Сега

жината си, да ме заплашаш мен.

Разбира се. Разбира се! Нужен ти е човек, мечтаещ за син. И си постигна своето. За детето помисли ли? За сина? На когото предварително е предначертано да живее като отшелник. Да живее така, както ти смяташ за нужно. Че и за Истината се разпрострираше. С много нещо се наемамаш, отшелниче. Ти ли си Истината от последна инстанция? А за мен помисли ли? Да! Аз мечтаех за син! Мечтаех да му предам работата си. Да го науча на бизнес. Да го обичам исках. А сега как да живея? Да живея и да знам, че мъничкият ми

ВРЪЗКАТА ПЕТЪР ДИМКОВ - БЕИНСА ДУНО - РУСИЯ - АНАСТАСИЯ

Николай
КАФТАНДЖИЕВ

Петър Димков (1886-1981) е познат преди всичко като народен лечител и като най-видния представител на българската народна медицина през XX век. Но той като родолюбец е и един от строителите на третата българска държава и един от нейните големи мистици, познат тайно като такъв и в Сибир. Това научих случайно. Много хора търсеха неговата помощ като лечител. Практиката беше писмено да се изпрати молба за преглед. Ако се съгласяваше, прегледът ставаше след около месец. Веднъж ми се съобщи, че две жени са дошли чак от Сибир и молят за спешна среща с него. Реших първо да ги видя преди да му отнема непредвидено от него време, т.е. от времето му за почивка или хранене. Срегнах се. Бяха около 25-годишни, червендалести. Харесах ги и казаха, че ще им уредя среща с Лечителя, но те за моя голяма изненада казаха: "Ние не искаме среща с Лечителя, а с духовния учител Петър Димков".

Трябваше да минат оттогава още много години, преди да науча, че той се е инте-

ресувал най-живо от тайните духовни учения, че като такъв е бил ученик на писателя Николай Райнов, а след това и на Учителя Беинса Дуно (духовното име на Петър Дънов). За извървяния от него път в мистицизма пиша в монографията „Петър Димков – добре познатият... Непознат“, която излезе през 2004 г.

Тук искам да се спра само върху очерталата се за мен връзка Петър Димков - Беинса Дуно - Русия - Анастасия.

Не ми е известно кога Петър Димков се е сблизил с Нико-

лай Райнов, безспорно най-високо образованият български теософ, и е станал негов приятел и ученик. Според големия му син, инж. Любомир Димков, той до такава степен е овладял това духовно учение, че е изнасял и лекции по теософия. След като се е запознал с Беинса Дуно през 1939 г., той станал един от най-близките му следовници и точно като такъв е познат днес от хората, които имат отношение към духовността в България.

Най-известен е трудът на Петър Димков по медицина с

менящо се заглавие (отначало като "Наръчник по природно лекуване и живеене, после като "Българска народна медицина"). Всъщност той го е бил назовал "СЪКРОВИЩНИЦА на българската народна медицина", но мощните му врагове, малко преди да излезе трудът, са премахнали от заглавието определящото го слово "Съкровищница". С не по-малка значимост е и трудът му пак с две заглавия: "Хигиена и лекуване на душата" и "Новият човек - творец на съдбата си".

Според самия

Димков за този си колосален труд като пчелица е почнал да събира знания и мъдрост още съвсем млад, когато се е учил в Русия. Завършил го е окончателно едва в края на земните си дни. Последната му редакция е от 1981 г. Тя брои над 1000 страници и е в 3 тома. През 1995 г. бяха отпечатани два от тях с двойно заглавие "Хигиена и лекуване на душата - Новият човек - творец на съдбата си". Имаме и ново издание със съкратени глави и само със заглавието "Хигиена и лекуване на душата". В изданието от 1995 г. има три глави, в които пише за българите и славянството, но съм слушал от него и важни неща, които не се намират в тях.

Ето накратко неговото виждане за ролята на славянството и на българите и русите като част от него.

Идва ново време - времето на шестата раса. За нейното настъпване и процъфтяване основна роля трябва да изиграе славянството. Най-важното в тази насока трябва да бъде направено от българския народ до края на XX век, а след това - от руския. Тук неговото виждане като ученик на Беинса Дуно е до така-

ва степен изразявано с казаното от Учителя, че е трудно понякога да се установи кога това са неговите думи и кога са цитати от Беинса Дуно.

И така с настъпването на XXI век основната роля за историческото развитие на човечеството се пада на Русия според Беинса Дуно, виждане, зад което застава и Петър Димков, закърмен с любов към Русия и славянството още от детските си години и уволнен от армията преждевременно през 1936 г. като висш офицер, защото е бил едновременно и републиканец, и славянофил, че и русофил.

А кое е това мощно духовно движение в Русия, което свидетелства, че този процес започва, ако не движението на Анастасия? Движение, което вече прекрива границите на необятната страна, движение, за което научаваме от книгите за Анастасия на Владимир Мегре, от колоните на седмичника "Родово имение" и от книги като "Путин, Мегре и бъдещото на света" на акад. Виктор Медиков и "Безкръвната революция" на Ефим Кушнер, излезли вече и у нас.

София, 27.06.2006 г.

ХРОНИКА

На 01.07.2006 г. в Стара Загора в галерията за изящно и приложно изкуство "АЛБА АВИТО-ХОЛ" се откри нова експозиция "ХРИСТО ТАНЕВ И ПРИЯТЕЛИ". Специален гост на откриването беше изтъкнатият поет, писател и философ от Русия Ефим Кушнер.

Експозицията беше представена от Атанас Панчев – главен редактор на вестник "Родово имение".

Присъстваха много хора, между които имаше и дошли от близките градове – Казанлък, Димитровград и други. Откриването премина в дискусия за ролята на родовите имена в бъдещето на България. Живко Желев разказа за изследванията си върху структурата и свойствата на водата, за влиянието ѝ върху човешкия организъм в зависимост от информацията и енергията, вложени в нея. Тези качества на водата са описани и от известния писател Владимир Мегре в книгите му за Анастасия – подчерта той.

Ефим Кушнер даде информация за широкото разпространение на идеята за родови имена в Русия, Израел и източноевропейските държави, за изградените вече селища по този модел.

"Българска Родна партия е единствената политическа организация, в която абсолютно всички решения се взимат чрез гласуване на членовете ѝ" - каза Атанас Панчев. Той разясни структурата, целите и задачите на БРП.

Художникът хералдик Христо Танев, автор на изложените картини, сподели своето мнение, че идеята за родовите имена до момента е най-добрата идея за бъдещето на България.

СЪОБЩЕНИЕ

На 11.07.2006 г. /вторник/ от 17.00 часа в гр. Пловдив в сградата на библиотека „Иван Вазов“ ще се проведе среща на привържениците на идеята за изграждане на родови имена в България. Гости на срещата ще бъдат писателят Ефим Кушнер, Николай Кафтанджиев – изследовател и биограф на лечителя Петър Димков и Атанас Панчев – главен редактор на вестник "Родово имение".

Организатор Виолета Николова
GSM 0885 512 367

ДЕСЕТИ МЕЖДУНАРОДЕН СИМПОЗИУМ СЕДЕМ РИЛСКИ ЕЗЕРА ОТ 16 АВГУСТ ДО 20 АВГУСТ

"Към Прехода с Прошка и Любов! Единение на всички българи по света"

Новата хижа Рилски езера

Откриване: 16 август, сряда от 18 часа

За участие представяне на лекциите в предварителен срок от един месец

Координация: Културна Асоциация "Беинса Дуно" и Сдружение "ДЕН"
телефони: 02/986 77 73;
088/70 25 404; 02/975 38 70

ЧИТАТЕЛСКА ПОЩА

От стр. 1

Не го ли направим, нашата цивилизация много скоро ще бъде пометена.

Това е още по-важно за нашата страна, където земята бе национализирана и хората бяха лишени от корените си. Земята стана държавна, т.е. ничия, а ничията земя не може да се обича.

Тя експлоататорски бе използвана за все по-високи добиви, отравяна с химикали, без някой да милее за нея. Това отношение в последните години се задълбочи с поголовното изсичане на горите, със строителството на огромни бетонни хотели, погълнали зелените поляни. И най-лошото - българската земя е обявена за продан и лишени от чувство за род и Родина българи с нетърпение очакват чужденци, които да я купят. Не случайно във Варна има вече десетки чужди фирми, които търгуват с българска земя, а една от тях дори нагло е наречена "Buy, sell Bulgaria" - "Купи, продай България!"

Затова от сърце поздравявам колектива на в-к "Родово имение", който е в авангарда на промяната, на новото отношение към земята ни. Желая ви ползотворна работа и нека са успешни усилията за създаване на нова, просперираща, обичана от чедата си България!

Да запазим красотата и благоденствието на тази земя, която ни завещаха нашите деди, която браниха с кръвта си и за която давахме живота си.

С благодарност и уважение:
Екатерина ПЕЙЧЕВА

ПОЧВООБРАБОТКА

Хартмут ВОГТМАН

На всеки трябва да му бъде ясно, че обичайното окопаване на градината може да е смущаваща намеса в естествено подредените пластове на почвата. При обработката всички почвени пластове се преобръщат и разбъркват, при което въздух-любивите живи организми попадат долу, практически погребани, докато избягващите въздуха живи организми попадат по-горе, където изобщо не могат да съществуват. И така, при всяко окопаване започва преорганизиране на почвените слоеве. Разбира се, при особено тежките почви и след преминаване към биологични методи на отглеждане, може да възникне необходимост един-два пъти от прекопаването. Но по принцип почвата трябва да бъде възстановявана отгоре надолу и да бъде

разрохквана, което означава, че "съживяването" не може да се постигне с механична обработка, а чрез трайни биологични действия. Подходящи за това мерки са покриване на почвата, поддържане на живота в нея чрез органичен материал и дълбоко разрохкване.

Поради това през есента се въздържа от обичайното окопаване. Вместо това разрохкваме земята с вила за копаене. Тя се забива в почвата до дръжката и се движи напред-назад. Почвата в никакъв случай не бива да се обръща! По горния начин тя се обработва на отстоящи една от друга на 10 см ивици.

Важно е през пролетта почвообработката да се започне в най-подходящия момент. При влажно или студено време трябва да се изчака. За разсаждане почвата се обработва грубо само със завита

вила, а за сеитба е необходимо по-фино разрохкване на повърхността. Ако след първите години след преминаването към биологично отглеждане, пролетно време почвата е още много твърда, разрохкваме най-напред както през есента с правата вила за копаене и след това със завита вила, но отново без да обръщаме пръстта.

За градинската работа са ни необходими малко на брой, но солидни градински инструменти, които са пригодени за силата и височината на работещите с тях. Градинските инструменти трябва да облекчават работата в градината, а не да я правят по-трудна. Най-важните градински инструменти са:

права вила за копаене, завита вила, двоен копач, кука, махаловиден копач, гребло, садило, кепче за разсада, лопата, кирка.

Биодинамична характеристика месец юли 2006 г.

Димитър СТОЯНОВ,
биодинамичен фермер

Началото на месеца ще донесе много влага. Юпитер се намира отново пред съзвездие Дева, но от 10-ти ще застане пред светлинното съзвездие Везни. Марс е единствената планета, която навлиза в топлиното съзвездие Лъв от 3 юли. От там той ще ни изпраща топлина и влага. От средата на месеца - (16 юли) Меркурий и Венера (от 18 юли) пътуват пред светлинното съзвездие Близнаци. Накрая, но едва за втория откос ще настъпи "време за сено". Това време ще е много благоприятно и за прибиране на реколтата от ечемик и рапица.

Преработването и прибирането на реколтата, предназначена за съхранение и консервиране, не се препоръчва да се извършва в дните, обозначени с пунктирна линия и дните "лист". Това правило е валидно и за подготовка на сокове, сладка желета, конфитюри и компоти.

Това важи също и за събиране на билките, цвят и листа за чай. За цялата тази дейност най-подходящи са дните на "плод" и "цвят"

Събраната за семена реколта от житни култури в неблагоприятни дни и засята следващата година носи риск от заболявания - ръжта може да пострада от мораво рогче, а пшеницата от главня.

Успешен период за борба с мухи и оводи в оборите можем да проведем от 17 ч. на 22 юли до 21 ч. 24 юли. Събират се с мухоловки, изгарят се на място и пепелта се разхвърля в обора.

За борба с охлювите подходящ е периодът от

22 ч. на 24 юли до 14 ч. на 26 юли. Постъпва се по същия начин. Най-успешно се улавят с плитки чинии, напълнени с бира и поставени на различни места в градината.

Месец юли е месецът на ягодите. След приближане на реколтата, оксяваме листата и ако има следи от заболяване, ги изгаряме. Почистяваме лехите и ги наторяваме с компост. При възможност поливаме обилно, като включваме течен тор от коприва. Така сме подготвили насаждението за следващата година и то ще зимува с добра листна маса.

Най-подходящото, точното време, да попълним празните места с нови ягоди са дните на "плод" и низходящата луна - 26 юли от 17 ч., 27, 28 и 29 юли до 13 ч.

Малко растения се засажда през този месец, но подходящото време ни дава възможност за тази дейност.

Добрите дни са разделени на два периода: от 1-ви до 8-ми - 24 ч. и от 20 ч. на 22 до 31 юли вклю-

чително. В тези периоди има достатъчно дни с четирите импулса, които можем да използваме и за обработка на зоните с различни растения.

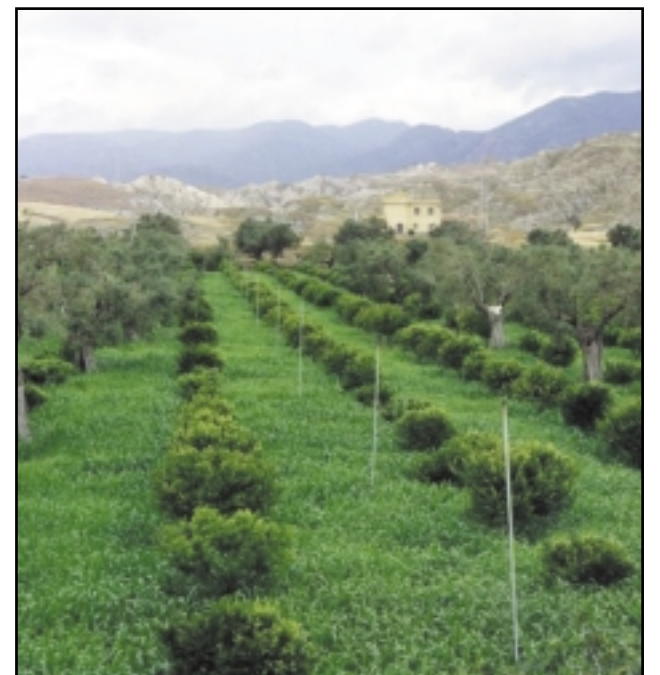
Периодът на възходящата луна - точното време за прибиране на реколтата - е от 9 до 21 юли. Каквото ни е дала природата, заслужава да бъде прибирано на време и качествено, спазвайки това, за което говорихме в началото.

При засаждане на растения през втория период, когато се очакват горещини, е добре да се полива обилно и почесто, сутрин рано.

От дълготрайните валжи през юни се намножиха много плевели. За успешни резултати да се плевят сутрин рано при Низходяща Луна при зимни и плодни съзвездия.

Датите на неблагоприятните дни са 2, 13 след обяд, 15 след обяд и 29 след обяд.

Успешен месец, уважаеми колеги!

Хартмут ВОГТМАН

Биологичното градинарство ние изхраняваме растенията не с лесно разтворими хранителни соли, а косвено посредством живота в почвата (гъби, бактерии, насекоми и червеи). Чрез различни мерки в биологичната градина животът в почвата се възбужда и активизира, като по този начин предоставя на растенията равномерен приток на хранителни вещества. Колкото по населена е почвата, толкова по-плодородна е тя, толкова по-устойчиви на болестите и вредителите са растенията, отглеждани в тази почва. Производството на физиологично-хранителни растения с високо качество е в непосредствена връзка със структурата и биологичната активност на почвата. При това растението смогва чрез добре оформените корени да отделя в почвата богати на енергия съединения,

ТОРЕНЕ

служещи като хранителен източник за почвените микроорганизми. Така растението участва активно в създаването на живота в почвата. При използването на лесно разтворими минерални торове, както и при използването на пестициди, често се установява отрицателно влияние по отношение на

ароматичните и вкусовите съставки. Също така се констатира намалено съдържание на ценни вещества при плодовете и зеленчуците (витамини, минерали, белтъчини, захар) и увеличено съдържание на намаляващите стойността вещества (напр. нитрати).

Ако по външния вид на

растението се констатира, че му липсват хранителни вещества, от една страна това е признак за небалансирана проява на живота в почвата, а от друга страна са налице състояния на сериозен недостиг в нея. Особено важно е да се установи състоянието на недостиг. За целта може да послу-

жат определени "декоративни растения", обаче най-добрата помощ за неспециалистите е химическият анализ. Във Федерална Република Германия такива изследвания се провеждат в Лабораторията за почвени изследвания и анализи на остатъците от метали.

За компенсиране състоянието на недостиг на хранителни вещества и за активизиране на живота в почвата може да се добавят органични торове, които се разтварят сравнително бавно и постепенно се усвояват от растенията. Обаче такова торене трябва да бъде добре преценено от гледна точка на времето, тъй като дори с органичните торове можем да нанесем голяма вреда при погрешното им използване.

Късно през есента или през зимата трябва да се избягва торене (това не важи за мулча), тъй като по това време растежът на растенията е преуоста-

новен и живота в почвата е станал неактивен за определено време. В такъв случай е възможно отмиването на много хранителни вещества. Също така торевите не трябва да се влагат много дълбоко. Пресният тор може да се разпръсне само през есента на реколтираните площи, в противен случай трябва да се компостира заедно с други градински отпадъци или самостоятелно. При биологичното производство трябва да внимаваме с торенето да не нарушим живота в почвата, а да го оживим и да го активизираме в най-подходящия момент. Ние влагаме в земята само онези вещества, които са били извлечени от нея с растежа на растенията при отглеждането на реколтата и които почвата не може сама да си набави от минералния почвен резерв чрез биологична дейност или от въздуха.

Конференцията си постави за цел обединяване на усилията на представителите на духовните вероизповедания, административните органи, обществените организации, специалистите в областта на екологията, за съществено подобряване на екологичното състояние на местата за живеене на хората.

ВЪПРОСИ, ОБСЪЖДАНИ НА КОНФЕРЕНЦИЯТА

1. Взаимна връзка между духовното състояние на човека и природата.

2. Обмяна на опит в работата между представителите на духовните вероизповедания, обществените и другите организации при възпитанието на екологичен мироглед.

3. Обмяна на опит в работата между административните органи и обществените организации при разясняване на населението на въпросите на екологията и духовното възраждане на човека.

4. Насоки на предстоящата работа по подобряване на екологичното състояние на местата за живеене на хората.

5. Участие на населението и организациите в обществените акции по озеленяването на населените пунктове.

6. Видове зелени насаждения, благоприятни за жизнената дейност на човека.

Резолюция на конференцията "Екология и възраждане на духовността"

Във връзка с това, че на провела се конференция всички изказващи се подчертаха необходимостта да се отдели най-сериозно внимание на екологията и на начина на живот, който подпомага хармоничното и цялостно възприемане на света, важността от възраждането на духовността, повишаването на екологичната култура на населението, благоустройството на населените пунктове, осигуряване на екологична безопасност в местата за общо ползване и масов отход в градовете на републиката, а също така с цел обединяване на усилията на религиозните и обществените екологични организации и органите на държавната власт и на местното самоуправление, участниците в конференцията смятат за целесъобразно:

I. В Република Башкортостан:

1. Да се обърнат към президента на РБ с предложение:

- в качеството на експеримент да се отдели парцел с размер до 500 ха във всички райони на РБ за създаването на екологични селища от родови именния, като самостоятелни системи за жизнена дейност;

- да се създадат благоприятни условия за повишаване на екологичната култура и екологичното образование на населението;

На 21 май 2003 година в гр. Уфа под патронажа на Върховния мюфтия на Русия, Талгата Сафа Тагжудин, се проведе конференция под надслов "Екология и възраждане на духовността".

В конференцията взеха участие представители на православието, главният равин на Башкортостан и гр. Уфа, държавни и обществени деятели. Сред почетните гости на конференцията, по покана на Централното духовно управление на мюсюлманите в Русия, беше писателят Владимир Мегре.

Конференцията беше открита от Върховния мюфтия на Русия, който веднага предостави думата на В. Мегре.

КОНФЕРЕНЦИЯ НА ТЕМА

"Екология и възраждане на духовността"

- да се създаде режим, който благоприятства отглеждането на видове зелени насаждения, които влияят благоприятно върху жизнената дейност на човека - такива като кедр, дъб, бор, бяла ела, бряст, клен, офика, топола, бреза, хвойна;

- да се подкрепи инициативата за създаване на парк "Мир и съгласие между религиите и националностите" и да се вземе участие в неговото създаване.

2. Да се обърнат към Държавното Събрание, Курултай, на РБ със следните предложения:

- да се ускори доработването и да се възтанови действието на Екологичния кодекс на РБ;

- да се включат в Екологичния кодекс на РБ норми за създаването и функционирането на екологични селища (родови именния) и за реда за

предоставяне на земя за екологични селища;

- да се създаде специализирано издателство за издаването на художествена, нормативно-методическа и друга литература по въпросите на използването на природата, опазването на околната среда и формирането на положителен имидж и престиж на работата по опазване на природата;

- да се разгледа въпросът за състоянието на масово-разяснителната работа по въпросите на екологичната безопасност и да се вземат редица мерки за активизиране на дадената работа, включително увеличаването на обема и актуалността на нагледната агитация по опазване на околната среда в градовете и районите на републиката.

3. Да се обърнат към духовните лидери на различните традиционни

вероизповедания за помощ при повишаване на екологичната култура на населението и активизиране на дейността в областта на екологията. Да се призват лидерите на традиционните духовни вероизповедания да окажат помощ в организирането и обучението на хора, които желаят да създадат екоселища (родови именния) по пътя на съобщаването на Божествените съзидателни истини на вярващите.

4. Да се създаде Републикански информационно-аналитичен екологичен център, в чиито задачи да влиза осигуряването на населението с екологично значима информация.

5. Да се обърне внимание на управлението по строителство и архитектура на града за обязательното отчитане на ландшафтни фактор при застрояването и за формирането в града на

мрежа от ландшафтно-междинни зони.

6. Да се обърнат към Министерството на образованието с предложението да се въведе в учебната програма предмет по екологично-нравствено възпитание, който включва обучение на навици по отглеждане на зелени насаждения.

7. Да се обърнат към администрацията на град Уфа с предложения:

- да се отдели в рамките на града парцел земя за създаването на парк "Мир и съгласие между религиите и националностите", като участници могат да бъдат представители на всички вероизповедания и националности;

- да се назначи при всеки ЖЕУ отговорно лице за работа с населението по екологичното образование и по благоустройството на обществените паркове и озеленяването на дворовете в

градовете и другите населени пунктове;

- да се повиши отговорността на органите на ЖКХ, Държавният санитарен и епидемиологичен контрол, природозащитните органи за екологичното и санитарното състояние на територията на града;

- да се увеличи броят на боклукчийските кофи в зелените зони на града и да се подобри нагледната агитация за опазване на околната среда;

- да се обезпечи реализацията на екологичните права на гражданите и да се отчита общественото мнение при разполагането на територията на града на промишлени, социално-културни и жилищни обекти;

- да се създаде градски обществен екологичен съвет, оглавяван от администрацията на града и да се възобнови в разширен състав работата на градската дендрологична комисия, в чиито функции да влиза въвличането на населението в обществените екологични акции, а също така практически природозащитни мероприятия, помощ в екологичното образование и развитие на екопсихологията;

- да се включи в задълженията на Горското стопанство на град Уфа увеличаването на обема на работата по отглеждането и засаждането на улиците на града с най-благоприятни за човека насаждения, такива като кедр, дъб, бряст, топола, клен, офика, бреза, хвойна и да се разработи методика за закопаване на органичните отпадъци (изпопадали листа) вместо неоправданите извозвания и изгаряне на органичните отпадъци.

8. Ежегодно да се провеждат конференции и семинари по проблемите на екологията на Република Башкортостан и град Уфа като се привличат всички религиозни и обществени екологични организации, органите на държавната власт и местното самоуправление.

II. Да се обърнат към субектите и регионите на Руската Федерация с призив да се проведат в регионите подобни конференции с обръщение към президентите и ръководителите на тези региони за създаването на режим, благоприятен за организирането на екоселища (родови именния) като самостоятелни системи за осигуряване на жизнената дейност във всеки регион на РФ.

III. Да се обърнат към лидерите на традиционните религиозни вероизповедания в Руската Федерация с призив да се поддържа начинанието на Република Башкортостан и да се оказва съдействие и помощ в обучаването на хора, които желаят да създадат екологични селища (родови именния) като самостоятелни системи за осигуряване на жизнената дейност по пътя на разкриване на съзидателните Божествени истини на вярващите.

Председател на конференцията и председател на Съюза на екологите на РБ А.К.Веселов, секретар Д.Р.Асфандиярова

ДО ПРЕЗИДЕНТА НА РЕПУБЛИКА БАШКОРТОСТАН М.Г.РАХИМОВ

Дълбоко уважаеми Муртаза Губайдулович!

В нашата Република стана събитие, което вероятно няма аналози в световната практика. На 21 май 2003 година в комплекса от джамии Ляля-Тюлпан в град Уфа се проведе конференция на тема "Екология и възраждане на духовността" в която взеха участие Шейх-ул-Ислам Върховен мюфтия, Председателят на Духовното Управление на Мюсюлманите на Света Русия – Талгат Тагжудин, Главният равин на Башкортостан и град Уфа Дан Кричевски, свещеникът от Православната църква иерей Роман, представители на държавната власт в областта на екологията и обществени организации.

На Конференцията беше взето решение да се придаде на екологичното движение дълбоко нравствена и духовна основа и да се направи обръщение към Вас с призив да се създаде режим, който благоприятства решаването на назрелите екологични проблеми. Участниците в конференцията излагат на Вашето внимание следните предложения:

1. **Управителите на администрацията на районите да разгледат въпроса за отделянето във вид на експеримент до 500 ха земя за създаването на екологични селища (родови именния) като самостоятелни системи за осигуряване на жизнената дейност, за да може всяко желаещо семейство да получи парцел с размер от 1 до 3 ха, на който то ще създава устойчива екологична система с горска ивица, водни басейни, къща, градина и земя за индивидуално ползване.** Това мероприятие ще помогне в бъдеще екоселището да стане източник на екологично чиста продукция за Башкирия и за другите райони, отглеждана без химически торове и пестициди. Освен това при благоприятен изход на експеримента това може да се окаже пример за решаването на задачата за "стратегията за устойчиво развитие", приета на конференцията на ООН през 1992 година и описана от нашия земляк, депутатът от третата Държавна Дума Барлибаев Халиле Абубакирович. Това мероприятие при благоприятен изход и при условията на масова поддръжка от населението може да спре екологичната криза и съществено да подпомогне икономиката на Башкортостан, в това число да привлече голям брой чуждестранни туристи.

2. Като се отчита високия потенциал и отзивчивостта на населението на екологията, призоваваме да се създадат благоприятни условия за въвличане на населението в дейност с екологична насоченост и екологично образование с цел повишаване на нравствената и екологичната култура на населението, творческата му активност и създаването на благоприятен климат вътре и около градовете. По такъв начин ще бъдат създадени предпоставки за общуването на различните социални групи на съзидателна основа.

3. За подобряване на здравето и самочувствието на населението молим да бъдат създадени благоприятни условия за засаждането в рамките на града и извън границите на градовете на видове дървета, които влияят благоприятно върху жизнената дейност на хората, такива като кедр, дъб, бор, бяла ела, бряст, клен, офика, топола, бреза, хвойна.

4. На конференцията се взе решение да се излезе с инициативата за създаването на парк "Мир и съгласие между религиите и националностите" в град Уфа. Във връзка с това молим да подкрепите дадената инициатива и да вземете участие в създаването на този парк.

5. За решаването на гореспоменатите задачи и координацията на съответните действия предлагаме да се създаде Съвет по екологичните въпроси към администрацията на президента, в който да влезнат представители на всички държавни и обществени екологични организации и движения, а също така представители на традиционните религиозни вероизповедания.

В заключение изразяваме вярата си в това, че Вие като човек с държавническо мислене и истински син на Република Башкортостан ще направите всичко възможно за процъфтяването на нашата Република на прекрасната планета Земя.

От името на участниците в конференцията:

Шейх-ул-Ислам Върховен мюфтия, Председател на Централното Духовно Управление на Мюсюлманите

Свята Рус – Русия Талгат Тагжудин

Главен равин на Башкортостан и гр. Уфа Дан Кричевски

Свещеник от православната църква иерей Роман

Писател, автор на серията книги "Звънтящите кедр на Русия" В.Н.Мегре

Председател на Съюза на екологите на РБ А.К.Веселов

Председател на инициативната група "Съзидание" при ООО "Център за човечност" И.А.Чинарева.

ЗА КНИГАТА НА СВЕТЛОЗАР РУЛИНСКИ "ШУМЕРСКИТЕ МИТОВЕ В БЪЛГАРСКИЯ ФОЛКЛОР"

Екатерина
ПЕЙЧЕВА

„Защото няма нищо покрито, което не ще се открие, и тайно, което не ще се узнае”

Еванг. от Матей, 10:26

Много са тайните около нас. Не е ли и Вселената една тайна, която се опитваме да разгадаем? Много са истините, покрити с праха на времето или съзнателно потулени. Но винаги се намират хора, чийто любознателен ум не престава да задава въпроси и които са посветили живота си не да трупат пари, а да събират знание, да разкриват тайни. Такива хора умеят да виждат скритите връзки между наглед нямащи нищо общо факти, да съзират общото между древните легенди и днешния ден. Водени от своята интуиция, повярвали в древните писания, те ни даряват с нашето минало, без което не можем да разберем днешния ни свят, обогатяват живота ни и го правят по-цялостен. Защото миналото определя настоящето ни и се реализира в бъдещето. Такива изследователи нямат нищо

общо с ония, които, въоръжени с металотърсачи и булдозери, разриват древни могили и унищожават храмове и светилища, за да събират парчета керамика и да търсят златни съкровища. Не, те търсят древното знание, за да ни свържат с душата на нашите предци и да съградят нетленния Храм на Духа, в който с трепет и смирение ще влезем, за да познаем

най-съкровени тайни на своя произход и път пред хилядолетията.

Обикновено непризнати от академичната наука, която твърдо пази своите утвърдени концепции, те скромно и тихо вършат своето дело и отварят нови хоризонти пред нас.

И ето я тази удивителна книга. Какво е общото между шумерските древни писания и българското народно

творчество? Защо химните на Инана и другите шумерски богове и българските народни песни са в едни и същи и то неравноделни тактове? Има ли общо между древния пантеон на боговете и християнските светци, в чийто памет издигаме храмове? Защо край село Гърло, Пернишко, има светилище, посветено на шумерския бог Енки? Въпроси, въпроси...

Древният епос „Енума Елиш...”, записан на изровени изпод пясъците, затрупали древни царства, глинени плочки, се оказва своего рода „Розетски камък” и ни помага да разгадаем тайните на собственото си минало, съхранени във вечно живото ни, предавано от уста на уста, народно творчество. Оживяват и загадките на древния български календар, свързан с космичните и природни ритми и посъвършен от днешния.

Прочетете внимателно тази книга - това е информация, която се знае „от епископ нагоре”. И ще разберете, че древното знание не е мъртво, а скрито, че и до днес човечеството се кланя на едни и същи богове, които го управляват и използ-

ват. Да, днешното ни време е удивително - защото много тайни излизат наяве, много фалшиви ценности се разпадат, много неща, в които са ни учили да вярваме, за да ни манипулират по-лесно, ще бъдат развенчани, за да може човечеството да прекрачи в новия си ден, в новия цикъл, с чиста душа и окрилен ум, с вяра не в натрапени и използвани го божества, а единствено в творческата божествена искра, която носи в сърцето си и която го свързва с Божествения Разум, с любов „сътворил всичко видимо и невидимо”.

Тази книга има и други измерения - тя ни показва, че може да обезглавиш един народ, като посечеш първенците му, да му наложиш чужди вярвания и ценности, но духът му винаги ще остане жив, излят и съхранен в песните и танците, в приказките и преданията му. „Не се гаси туй, що не гасне” - гениално е изрекъл Иван Вазов. И ако с любов и внимание се вгледаме в народното ни творчество, можем да разчетем скритите кодове на древното знание на предците ни.

Но най-важното в

тази книга е, че показва българския фолклор като епос, описващ живота и отношенията на звездните колонизатори на Земята и създатели на съвременното човечество. Епос, закодиран и сравним с шумерските и академичните древни писания, сравним с Библията.

А щом песните, топонимията на България и храмовете ѝ са посветени на звездните богове, това доказва и древния произход на самите българи. Най-малкото сравним с шумерския. А ако вярваме на старите летописци, и предпотопен. И показва и необикновената устойчивост на българския род на изпитания - и способността му като птица Феникс отново и отново да възкръсва от собствената си пепел. Народът на Енки и Мардук, получил звездното си знание от тях и пренесъл го и до днес в обичаите, песните и танците си. Знание, което ни чака да го открием и което ще ни направи равни на боговете.

Това е и голямата надежда за бъдещето на българския род.

От стр. 1

Съпругата на Янкул беше Дели Димка и я определихме като самодива. Втората част на името "семе" напомня за Семела - майката на Дионис. Разчленяваме го на "сем" и "ела". В шумерски смисъл "ила" и "ела" е богиня; друго име за богиня е "дива". Семдива си е самодива, с което кръгът се затвори. Двете части на името Гюлсюме водят до "самодива". Не станала ли много самодивите? В случая има фолклорен персонаж, който дублира самодивата - "вила-самовила", така че всичко е наред. Получи се двойката "змей-самодива", съществува от еднакъв фолклорен ранг, което е косвен показател за верността на горните разсъждения. Семела, обаче, поставя нещата на по-високо ниво, защото бащата на Дионис е Зевс.

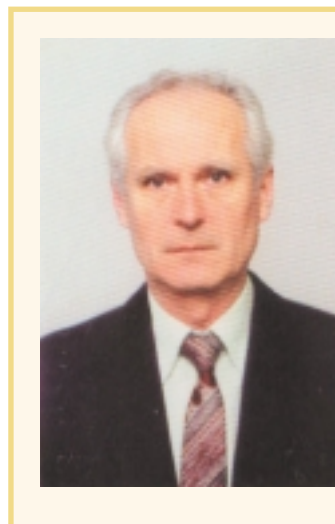
Къде е мястото на

ШУМЕРСКИ МИТОВЕ В БЪЛГАРСКИЯ ФОЛКЛОР

Зевс в шумерския пантеон? Той е бог трето поколение, въоръжен с мълния, язди бик - това е синът на Енлил Ишкур (Адад). Той има двама братя - Пана (Син) и Нинурта, в нашия пантеон - Арх.Михаил и Св.Георги. За Ишкур остава Св.Димитър - по-големият брат на Св.Георги.

Делю декларира: "две лели имам в селоно". Св.Димитър има леля - Св.Петка и тетка Св.Неделя. Последната е точно на мястото си като съпруга на чичо му Янкул-Енки. Св.Петка трябва да е сестрата на Енлил - Нинхарсаг.

Преследвачите на Делю са аяните (областните управители, големците) от Дели Деро. Във фолклора селото на змейовете се казва Змейово, а

на самодивите - Дряннополе (това е "небесен" обект, земният му аналог е Адрианопол-Одрин). Изглежда, че това са различни села. Връзката дели-змей позволява да приемем Делидере за пълното име на с.Змейово. Кой командва там? Епитетът "каба-данин" се превежда като "дебели,

подпухнали" телета и въобще не е ласкателен (по Църнушанов - големци).

Възможно е "дере" да се свърже със столица. Ландере е столица на държавата Караман, а Деро (Одрин) става първата столица на Османската държава в Европа.

В календара Ан е представител на тре-

тата по ред година "вол". Естествено е неговото поколение да бъде наречено "телета", т.е. управниците от Делидере са от рода на Ан. Думата "змей" в българския език е близка до "змия", но ж.р. на "змей" е "змеица", а змия няма м.р. Тълкуването на тази дума може да е "дракон", но

от "змийския" род, т.е. от рода на Енлил. Голдината "змия" от календара е съответна на планетата Земя (змя) със №7 и Енлил, като неин господар.

И така, Делю е изпъден от селото (храма) и става хайдутин - вън от закона. Доколкото става дума за потурчване, може да се предположи, че това е случка от XVI в., като изгоненият е Св.Димитър. Но преди него е гонен от храма Зевс, а може би и Ишкур. Сигурно не е случайно присъствието на Семела - Родопите, където се пее песента на Делю, са здраво свързани с Дионис. И не се е родил още човек, който да погуби главния бог на траките.

Из „Шумерски митове в българския фолклор” - „III. Ан”

КОСМОС ОТ МЪКА И ПЕСЕН

Никола ГИГОВ

Дельовата песен

Хвърлена в кауша, мъчена и бита, Гюлсюме изричаше само едно: че обича Дельо. Поиска посмъртно да се венчае с него. Каза, че няма да се ожени за друг. И по-добре да я убият и да я погребат с Дельо.

Тя не видя как джелатите повдигнаха трупа на Дельо, вмъкнаха кървавата му глава в едно дебело въже-бесило, претнаха въжето през един клон на близката черница и издърпаха Дельовия труп на Големия камень - сякаш го издигаха към небето. Оставиха го там - да виси, вятър да го люлее, звездите да го опяват и цяло Беловидово да гледа.

През нощта, след полунощ, до прозорчето на кауша се промъкна мъничко момче и почука с пръстче на джамата:

- Кое си ти? Бягай вкъщи - ще те убият! - прошепна Гюлсюме.

- Како Гюлче, аз съм от Дельовите. Стоян войвода ме прати. Каза, че ще те спасим.

- Мило детенце, не искам да живея без Дельо, но искам да предам Дельовата песен. Скрий се в шубрака до прозорчето, а аз ще ти шепна песента и ти я запомни. Предай я на Стоян.

Момчето се стгуши в шубрака и зачака. Гюлсюме шепнеше както се шепне при погребение - и в тоя шепот имаше и плач, и песен:

*Излеп е Дельо хайдутин,
хайдутин, янкеседжия
в Домбовца и Караджовца.
Нароча Дельо, пуроча
Деридерикенем аене,
аене, кабагаие:*

*- Три сестри имам в селоно,
думате да ги турчите,
да ми ги не потурчите,
че кога слезна в селоно
дете ще в майка поплака
заради вряра християнца.
Още си дума думаха
и Дельо си се загаде*

*с хиляда млади момчета:
вруть беха с бели фустане,
пък Дельо с черни шалваре.
Кога ми дойде в селоно
той си ми право отиде
у Пасча баш терзиена:*

*Де да ми, Пасчо, ушеш
сърмичен минтан кадифен.*

- Не мога сърма да шия!

*Дельо си Пасчу викаше:
Остра го сабя скроева,
тъонка го пушка ушива.*

*Стана си Дельо, търна си.
Кога си Дельо утиде
под ситничкана черница
чифте пищови пукнаха
та Дельо в сърце угриха.
Дельо си охна, заплака.
Гюлсюме си му викаше:*

- Имаш ли жално за нещо?

Пък си ѝ Дельо дреймоне:

- Врана се коня наяха,

уба се чоха наносих,

за едно имам балничко:

горана са ѝе лиснала,

овчарине са свирнали

и стадуно са пуснали

пък Деля няма да има -

сас жален кавал да свире.

- Запомни ли песента?

- Запомни.

Тя му подаде орловия пръстен на Дельо:

- Предай този пръстен на Стоян войвода. Нека води четата по Дельовия път и да ни брани.

Момчето пое пръстена през една дупчица на джамата. По лицето на Гюлсюме се стичаха сълзи:

- Кажми, момченце, погребяха ли Дельо?

- Не са. Обесиха го на черницата на Големия камень и сега той виси там. А до него вардят джелати.

Нещо пропука. Момчето се скри.

- Кой е там? Дур! - дотича турски стражар до прозорчето. Гюлсюме се свлече в ъгъла. И повече нищо не узнахме за нея.

Велика събота

Клонът на черницата скърцаше страшно и Дельо се полколяваше.

Мине не мине минута и пак се чуе страшното скърцане. На другия ден, следобед, двамина джелати отрязаха главата на Дельо и я побиха на кол. Очите му бяха отворени и уедрени, вятърът люшкеше перчема му, в устата му имаше вик. Страшна сила излъчваше побитата на кол глава.

С главата на кол джелатите слезнаха от Големия камень, обиколиха с нея Беловидово и сетне побиха дългата върлина на сред мегдана, та всички беловидовци да гледат главата на Дельо.

Една българка не издържа на гледката, отиде до върлината, остави до върлината едно червено яйце, парче козунак и отля малко ракия. Сетне с две ръце се улови за върлината, разклати я та Дельовата глава се залюля, зариде, запя. И кога - сега ли - се роди тази песен:

Отголу угват двамина,

двамина люти джелати,

червена корпа носеха,

в корпана глава челешка.

Ная е глава комитска,

комитска, комитаджийска.

В среде Дарьдере поспреха,

главана на кол побиха

и врють жинине сабраха,

главана да си познаят.

Врють жинине минаха,

главана си погледнаха -

никой ми глава не позна.

Ага отиде София

та си главана познала:

- Ная е глава на Деля,

на Деля, баш, комитана.

Удариха жената с камшик, но тя се държеше за върлината, плачеше и пееше, а отгоре Дельовата глава се клатеше сякаш се заканваше люто и страшно.

Воистина възкресе

Нарочно ли? Беловидовци излезнаха в нова премяна. Великден е. Ден за черкуване. Един българин баш на мегдана изрече:

- Христос възкресе!

- Воистина възкресе! - отвърна прегърбена баба. И тя подаде червено яйце на този, който я поздрави.

През нощта стана чудо: макар че имаше стража, някой открадна главата на Дельо. Нямаше го и трупът. Стоян войвода с ятаците си бе спасил своя войвода от поругаване.

Намериха посечени двамина от стражите. Нека погребват тях.

Кървавата върлина стоеше побита. Старец се вгледа в нея и изрече:

- Дельо възкресе!

- Воистина възкресе! - отвърнаха близките. Клепалото откъм гората заби Въскресение. Там беше Стоян войвода и знамето.

От баир на баир

Момчето предаде пръстена на Стоян войвода и повтори песента. Песнопойци я научиха наизуст - прибавяха и изменяха някои редове и песента достигна до 119 реда. Дълга песен, в много варианти - народното сърце възкресяваше в песни своите герои.

Грамотен българин записа цялата история, скри пергамента в ракла, сетне го скри в олтар на църква, но гръцки свещеник я измъкна и отнесе към Атон - дали ще я запази или ще я заличи.

Момчето порасна и стана прочут песнопоец. И от род на род, от баир на баир, от село на село - Старцево, Беловидово, Райково песента тръгна към Рोजен и се понесе над България.

40 песни за Дельо войвода поеха на дълъг път - новата Дельова чета. И главовете опираха чак до звездите:

Синьо се небо разтвори -

древните звезди падаха.

Звездите слизаха от небето сякаш да чуват песните, а после песните и звездите се понасяха към звездите.

БОГОМИЛСТВОТО И КРЪСТОНОСНИТЕ ПОХОДИ СРЕЩУ НЕГО

Николай КАФТАНДЖИЕВ

Преди да представя книгата на английския автор Артър Гирдам „Катари и прераждане” на издателство „Аратрон”, мисля, че е необходимо да се спра, макар и съвсем накратко, върху същността на самото богомилство и неговата история.

Установено е с факти, че богомилството възниква в България някъде към средата на X век. От нея се разпространило главно сред християните в Европа и Мала Азия. Продължило е да съществува до края на средновековието, като оттогава до наши дни интересът към него не е преставал. Определяне е като християнска ерес, новоманихейство, социално движение, само по форма религиозно и като възродено първоначално християнство.

Анализирайки „Тайната книга на богомилите”, известна като „Иоаново Евангелие”, дойдох до извода, че то е било в своята същина средновековно християнство и точно затова се е разпространило

бързо сред християните, но е и изчезнало като учение в края на средновековието.

Какво е характерно за средновековния човек? За него е важно духовното начало, духовния свят и отричане на всичко материално. Точно това виждане се съдържа в „Тайната книга на богомилите”. Бог е създавал всичко духовно, включително и Сатанайл, който с времето е пожелал да стане равен на своя Отец, като за целта е спечелил за привърженици много ангели. Господ го е изхвърлил от небесните селения. Тук на земята Сатаната („ил” е духовно звание, което му било отнето) създавал човека от кал, но не могъл да му вдъхне душа и използвал за това падналите ангели. Така човекът е божествен със своята душа (паднал ангел) и е дяволско творение с тялото си. За да спаси човечеството от господството на Сатаната, Господ изпратил един от своите ангели на земята. Той приел образа на жена - Дева Мария и възлюбения Божия син, Исус Христос, влязъл в едното ѝ ухо и излязъл през другото като човек, разбира се още бебе. Със

своето слово и дела Исус Христос показал пътя за спасението на човечеството. Богомилите, като истински християни, продължават делото му.

При такъв средновековен светоглед, естествено е да си зададем въпроса: можем ли тогава да твърдим, че богомилите са предтечи на Европейското възраждане? Да, но само в това, според мен, че богомилите отrekli каноните, закрепостеното мислене. Именно защото те са били свободомислещи и то с логическо мислене, те са могли да възприемат духа на новото време и да работят по нов начин за спасението на човечеството. Когато пиша тези редове имам предвид някои проучвания, които боравят с факти. Те показват, че богомилите са станали поборници за новото или, че така е станало с децата и внуците им.

Във връзка с книгата на Гирдам „Катари и прераждане” е необходимо да имаме известна представа за богомилството във Франция с акцент на кръстоносните походи срещу него.

Богомилството във Франция е известно като „Албигойство” от град Алби, богомилски център, и „Катарство”, гръцка дума, която означава чистота. Несъмнено тази дума е била пренесена от френски богомили, които са станали такива в Цариград, временно столица на Латинската империя. Известно е и като „българската ерес”. Самите западни богомили, поне във Франция и Фландрия, са били назовавани „бургри”, т.е. „българи”.

От 1209 до 1244 г. са организирани два кръстоносни похода срещу катарите. Това означава 35 години жестокости, кръвопролития. Оказва се, че в някои случаи и католиците не са били пощадавани от „христовите” войни. Един от съвременните изследователи на богомилството, Жан Блум, пише в книгата си „Тайното учение на катарите”, излязла у нас: „През тази епоха Безие (град Безие в Южна Франция) има около двайсет хиляди жители. Гарнизонът не може да се защити. Започва клане. Според една легенда абат дьо Сито заповядал: „Убийте ги наред, Бог ще

разпознае своите.” Най-вероятно не е имало такава заповед, но събитията се развиват, сякаш тя наистина е била издадена. Дрънченето на оръжия, кръсърците на ужас и болка ехтят в Бизие часове наред. Католици, катари, валдейци, евреи, мъже и жени, старци, деца намират смъртта си в този латент следобед на 1209 г. Дали водачите на кръстоносците не са искали да хвърлят в ужас предстоящите противници? Във всеки случай те премахват всякакво възможно съмнение относно намеренията си и методите, с които ще ги осъществяват. (цит. съч., стр. 49 и 50). И все пак, въпреки жестокоците, въпреки чисто военната победа, духът на истинските християни побеждава мъчителите си, дори когато те са издигали клади. Ето как описва същият автор края на кръстоносните походи: „В началото на обсадата в (замъка) Монсежур пребивават по-малко от двеста „облечени” („съвършенни”) - мъже и жени. На 16 март 1244 г. съгласно клаузите на договора замъкът е предаден на кралската войска. Пратениците на

Инквизицията притискат „облечените” /”съвършенните”/ да се отрекат. Безуспешно. Катарите са заведени в подножието на планината, където е издигната огромна мола. Осъдените се качват сами на нея, без да се съпротивляват ни най-малко. И докато имат сили, се молят за спасението на палачите си: „Мирът и щастието ще се върнат в кралството, когато и последната от заблудените души бъде спасена.” Според най-новите изследвания този ден са изгорени живи двеста и седемнайсет мъже и жени, верни на вярата си. Откъде е този голям брой? Мъже и жени, приели със сърцето и душата си духовността на катарите, са поискали и получили конзоламентум от умиращите. И те също се отправят към пламъците на кладата. Ескларамонда дьо Перела и майка ѝ госпожа Корба - дъщерята и съпругата на владетеля на замъка, се присъединяват към Църквата. И заедно с братята и сестрите си по вяра умират на кладата.” (пак там на стр.75).

(Следва)

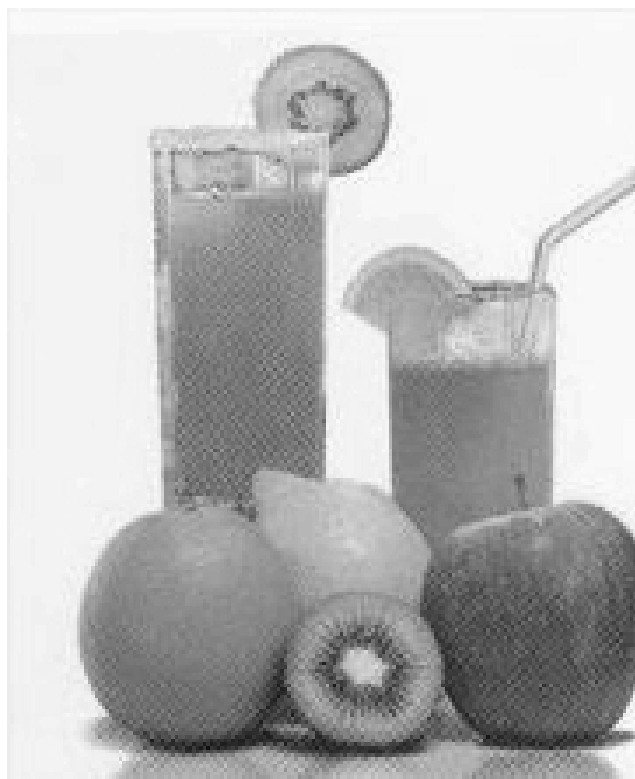
Суровите зеленчукови сокове

Д-р Норман УОКЪР
м.с. Рая ГАРДЖЕВА

Един от най-важните елементи е кислородът. При термичното обработване на храната намиращият се в нея кислород се загубва, ензимите се унищожават още при 54°C и голяма част от жизнената сила, необходима за храненето се разпилява.

Фактът, че много поколения, милиарди хора са живели и живеят, ползвайки само или почти само варена храна, не говори за това, че тяхното съществуване е резултат на употребяваната от тях варена храна. Тези хора в действителност се намират в състояние на упадък, което се потвърждава от токсичното състояние на организма им, независимо знаят ли те за това или не. ЗАЩО са препълнени болниците, ЗАЩО ежегодно се продават милиони килограми болкоуспокояващи лекарства, ЗАЩО са толкова разпространени сърдечно-съдовите заболявания, диабетът, ракът, емфиземите, преждевременното остаряване и т.н.?

Природата е дала на човешкия организъм колосална вродена търпимост. Тогава, когато ядем нещо, което е несъвместимо с потребностите на организма или влияе на неговия вътрешен баланс, ние страдаме. В тези случаи нашият организъм ни предупреждава с болки и

спазми, водещи постепенно към някои от безчислените болести и недъзи, причиняващи страдание на човечеството.

Наказанието от този род може да се изяви не изведнъж, а благодарение на поразителната търпимост на нашия организъм, то може да се прояви след много месеци, дори години. И едва тогава идва възмездие на природата, наказваща ни за нарушаването на нейните закони.

След като ние открихме естествените пътища за постигане на естественото здраве с високо умение, както и чувството на удовлетворение,

което получаваме в резултат от ежедневното прилагане на това откритие, естествено е да се учудим от това колко много хора не се замислят върху тези проблеми, отивайки бавно към токсичното отравяне. Става ясно, че дори незадълбоченото запознаване с този въпрос, заедно с влагане на малко умствена и вътрешна устойчивост, би могло да спомогне за избягване на преждевременното и болезнено разрушаване на организма.

ЗАЩО ДА СЕ ПИЯТ СОКОВЕ?

Когато не се познават принципите, свързани с приемането на пресните сурови сокове

от плодовете и зеленчуците, напълно естествено е да се зададе въпросът: "Защо да не се ядат плодовете и зеленчуците, вместо да се извличат от тях соковете, изхвърляйки целулозата?"

Отговорът е прост: "За да се смели суровата храна, е необходимо да разполагаме с повече часове, докато нейните хранителни вещества станат достояние на клетките и тъканите на организма". Независимо от това целулозата практически не представлява особена хранителна субстанция. Тя действа като вътрешна метла по време на перисталтичното действие на червата, затова е необходимо да се яде и сурова растителна храна. Соковете се усвояват от организма много бързо, в разстояние на няколко минути, при което храносмилателната система изразходва минимум енергия.

В устата, в стомаха, в червата и в целия организъм има безчислено много ензими, от които повече от дванадесет вида участвуват в преработването и усвояването на храната при съдействието и участието на ензимите, намиращи се в атомите и молекулите в самата храна.

ВАРЕНАТА ХРАНА

Ние живеем в атомен век и употребяването на варена храна отслабва нашия организъм, създавайки физически и умствен конфликт, което на свой ред се явява като пречка за нормалното протичане на нашия живот.

Естествените

Милена АТАНАСОВА

АСПАРАГУС (Asparagus officinalis L.)

Основни представители: Зайча сянка.

Използвани части от растението: Изсушени корени и коренища.

Основни биологично-активни съставки:

Главните съставки са инулин, аспарагинова киселина, 8 фруктоолигосахариди. Изолирани са още ситостерол, сарсасапогенин и 9 стероидни гликозида, наречени аспарагозиди. Другите съставни съединения включват аспарагин, тирозин, сукцинова киселина, аргинин, мазнини и захари.

Здравни ефекти:

Биологичен ефект: диуретично (стимулиране отделянето на урина), съдейства за понижаване на кръвното налягане.

Приложение при заболявания: Европейската комисия е одобрила корените на аспарагуса при оросителна терапия на възпалителните заболявания на пикочните пътища и за профилактика на бъбречни камъни.

При оросителната терапия трябва да се приемат достатъчно течности. Традиционно билката се използва като диуретик, слабително средство и при третиране на неврити и ревматизъм.

Приложение: Влиза в състава на готови билкови продукти като прах от стритите корени, течен екстракт или тинктура. Инфузия: 2-3 чаени лъжички от нарязаните изсушени коре-

ни се заливат с 200 мл вряща вода и се варят за 5 минути, изпива се за 1 ден.

Противопоказания: Възпалителни заболявания на бъбреците.

Странични ефекти: В редки случаи – алергични кожни реакции.

БАБИНИ ЗЪБИ (Tribulus terrestris)

Използвани части от растението: Изсушени плодове, стръкове, корени.

Основни биологично-активни съставки: Сапоници, стероли (ситостерол, кампестерол), флавоноиди, танини, калиеви соли, полизахариди, мастни киселини.

Здравни ефекти:

Биологичен ефект: Общо тонизиращо действие, стимулира имунната система, активно-възпалителен ефект, афродизиак (стимулира половата активност на мъжете и жените), диуретично действие (стимулиране отделянето на урина), намалява риска от образуване на камъни в бъбреците и пикочните пътища.

Приложение при заболявания: Камъни в пикочните пътища, намалено полово влечение при мъжа и жената, импотентност на мъжа, възпалителни заболявания на пикочните пътища и полови-те органи и др.

Приложение: Влиза в състава на готови билкови продукти като прах от стритите изсушени части на билката, като сух или течен екстракт или тинктура. Може да се използва и под формата на запарка.

Рецепти за природно лечение на Петър Дънов

СТЕСНЯВАНЕ НА ПИЛОРУСА

Сутрин, обед и вечер, 1 час преди ядене, да се взема дървено масло, по 1 кафена чашка, за да може да се разшири и омекне отвора на пилоруса.

СТОМАХ

1. Ако ви боли стомах, сварете си чай от бял или жълт равнец с мед. Пийте го три пъти на ден горещ.

2. Когато човек иска да подобри състоянието на стомаха си, трябва да яде чесън.

3. Ако стомахът ви е разстроен, сварете си ряпа и пийте сока ѝ. По 3 супени лъжици, сутрин, обед и вечер, в продължение на 10 дни.

4. При разстроен стомах помагат и дренки - сварете ги или ги яжте пресни.

5. За нервен стомах яжте портокали.

6. За стегнат стомах използвайте следния

Беиса Дуно

метод: В продължение на 40 дни, всяка сутрин преди закуска, ще изпивате по една чаша студена вода на глътки. Ще пиете бавно, съсредоточено, спокойно, без да бързате. При този метод, ще имате резултат, ако не го прекъсвате. Ако сте постоянни, след 40 дни стомахът ви ще се

регулира.

7. За стомашно-чревни смущения пийте сок от прясно зеле.

8. Захарното цвекло е отлична храна и лекарство за цялата храносмилателна система.

9. Боровинките също са много полезни за стомаха. Те регулират енергиите му.

10. При слаб стомах, яжте черници. Пийте по 1 чаша домашно вино на ден.

11. Черешите действат разслабително за стомаха, когато се ядат на гладно.

12. Пийте отвара от дребна лайка. Вместо лайка, може да вземете пелин - по 1 кафена чашка сутрин на малки глътки.

13. При много силни стомашни болки, вземете първо очистително, след това си направете млечен компрес. Пийте отвара от равнец и много гореща вода.

14. При слаб стомах яжте препечен хляб,

като преди ядене го на-топите във вода.

СТРАХОВА НЕВРОЗА

1. При страхова невроза отглеждайте жълти цветя в дома си. Отглеждате ги и ги съзерцавайте.

2. Препоръчва се дълбоко дишане. При дълбокото дишане става разширяване на капиларите, които при страха се свиват.

СХВАНАТ ГРЪБНАК

1. Да се пече на слънце, главно в сутрешните часове до 11 ч., следобедните от 17:00 до залез слънце.

2. Да се правят разтривки на гръба с дървено масло (зехтин). Разтривките да вървят отгоре надолу. Болното място на гръбнака да се маже с дървено място и да стои така.

ЗНАМЕНИТИ ВЕГЕТАРИАНЦИ

Т О - М А С М У Р (Thomas Moore, 1779 - 1852), ирландски поет:

"Утопистите смятат, че убийството на нашите приятели - другите същества, постепенно разрушава чувството на състрадание - най-финото чувство, на което човешката природа е способна."

ЕЛЪН У А Й Т (Hellen White, 1827 - 1914), считана за създателка на адвентизма:

"Все повече болес-

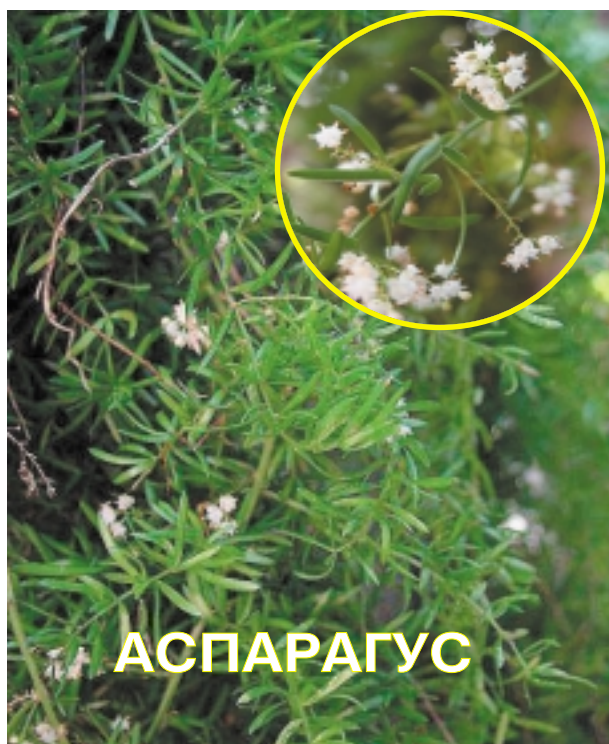
ти се появяват сред животните и не след дълго храната от животни ще бъде отхвърлена и от много други, освен от адвентистите. Храните, които са здравословни и поддържащи живота, ще бъдат приготвяни така, че мъже и жени няма да имат нужда да ядат месо."

Д-р УИЛЯМ С. РОБЕРТС (Dr. William S. Roberts) - доктор по медицина, редактор на "American Journal of Cardiology" (американско списание за кардиология):

"Когато убиваме животни, за да ги изядем, те накрая убиват нас, понеже тяхната плът никога не е била предназначена за човешките същества, които са растителноядни по природа."

лекарства

АСПАРАГУС

БАБИНИ ЗЪБИ

Екологичната програма на Питър или едно предложение за оцеляване

Лорънс Джонатан
ПИТЪР

УВОД

„В човешките дела настъпва момент, когато би трябвало да се хване за рогата и да се застане с лице срещу възникналото положение.“

У. С. Фийлде

Ние проявяваме небивало безпокойство за бъдещето. Знаем, че нашите езера умират, че нашите реки и атмосферата стават все по-замърсени, и все още живеем под опасност от термоядрено изстребление. Известно ни е също, че непоносима бедност съществува сред изобилието от блага. Виждаме някогашни славни градове да западат. И съществуването на човешкият род е застрашено, тъй като военщината и проблемите на природната среда излизат от националните граници. Планетата е пред катастрофа. Нашата загриженост е съвсем основателна. Време е да се направи нещо за решаването на този проблем. Ако не сме много закъснели, разумът ни показва, че можем да успеем.

„Събитията се развиват така бързо, че ако не намерим някакъв начин да гледаме към утрешното, не можем да очакваме да разберем днешното.“

Дийн Ръск

По времето, когато тези проблеми назряваха, ние бяхме убедени, че техническият прогрес и разрастването на брутния национален продукт (в САЩ брутният национален продукт (БНП) се формира

освен в производството и в сферата на услугите и търговията) ще решат нашите проблеми и ще ни отведат към един свят на мир и благоденствие. Макар и да не бяхме сигурни в Божиите намерения, поне винаги можехме да разчитаме на науката.

„Ние бяхме в по-голяма опасност по време на самодоволните години, когато всички сегашни злини съществуваха или назряваха, ала бяха забулвани от нашето високо национално самочувствие.“

Джон Гарднър

Всички бихме искали да се намерят прости решения за преодоляване на трудностите, представляващи заплаха за оцеляването на човека. В търсене на такава простота разпалени, но ирационални умове изпадат в мистицизъм и се хващат за всяко разковниче или панацея, които обещаваха лесно решение.

„Човечеството не може да понесе твърде много реалност.“

Т. С. Елиът

На 3 ноември 1973 година Съединените щати изстреляха космическата сонда „Маринър 10“. Апаратът стигна до Венера и след това влезе в орбита около Меркурий. Работеше великолепно и изпращаше снимки по време на полета си от милиарди километри. Планирането на проекта на „Маринър 10“ отне години, но социалното планиране, предсказването на евентуален енергиен хранителен недостиг не са били под вниманието на правителството и дори някои ги смятат за нежелателни

„Правителството, което ограбва Петър, за да плати на Павел, винаги може да разчита на Павел.“

Дж.Б. Шоу

Повечето от нас твърде изкусно се самооправдават и са страшно талантливо в прехвърлянето на вината. Така отговорността се разпределя между мнозина. Има нечестни хора, които заради печалбата създават корупция на всички обществени равнища. Има и такива, които мамат потребители

те и се занимават с всевъзможни съмнителни дела. Има десни и леви екстремисти, които се държат така, сякаш омразата и насилието са пътят към доброто бъдеще. А съществуват и хора с власт и влияние, които могат да предизвикат положителни промени в нашите институции, но които се стремят да пазят привилегиите и интересите си, без да се интересуват от бъдещето на човечеството. А повечето граждани са равнодушни спрямо надвисналата световна криза, стига да ги снабдяват с основните потребителски и с някои луксозни стоки. Апатията дори може да е по-пакоствна за такива условия на човешки живот от антипатията. Тези хора не желаят да поемат риска на неудобствата заради общото добруване на човечеството. Те предпочитат да рискуват самото човечество.

„Животът е като канал - от него източваш това, което си влял.“

Том Лерър

Въпреки това широко разпространено себелюбие и самодоволство появяват се признаци, че навлизаме в нов период на осъзнаване, характеризиращ се с по-дълбоко уважение към Природата. Това включва признанието, че съдбата на всеки от нас е неделима от съдбата на целия човешки род и на другите форми на живот на нашата планета.

ПИКИРАНЕ НА СЕМЕННИТЕ ФИДАНКИ

Отглеждането на пресадени фиданки в школното отделение на разсадника по правило е свързано с по-малки сложности, отколкото отглеждането на семенни фиданки. Пресадените фиданки в по-малка степен, отколкото семенните фиданки, ги застрашава конкуренцията от страна на тревистите растения. По-големите корени на пресадените фиданки им позволява да получават вода и хранителни вещества от по-дълбоки почвени хоризонти и поради това те са по-малко изложени на влиянието на засушаванията. Като правило пресадените фиданки в значително по-малка степен страдат от болести и вредители, отколкото семенните фиданки през първата година на живота им. Независимо от всичко това и в отглеждането на пресадени фиданки има своите особености и трудности.

Главното условие за успеха е своевременно и грамотно пресаждане (пикирание) на семенните фиданки в школното отделение на разсадника. Пресаждането се извършва през пролетта преди разпускането на пъпките и началото на израстване на филизи; по-рядко

какви условия отнема в школното отделение още една-две години.

Отглеждането на пресадени фиданки в разсадника с допълнително пресаждане (от посевното отделение в школното) е свързано с това, че дърветата през третата-четвъртата година от живота си се нуждаят за своето развитие от значително по-голяма площ, отколкото дърветата през първата или втората им година. Ако посевът на

семенната се провежда веднага с гъстота, съответстваща на плътността на посаждане на пресадените фиданки в школата, то за разсадника ще трябва значително по-голяма площ.

Понеже посевното отделение на разсадника изисква значително по-интензивни грижи, отколкото школното, увеличаването на площта му при поразреден посев означава съществено увеличаване на трудоемкостта на отглеждане на семенните фиданки. Освен това пресаждането в школата позволява да се сформира по-компактна коренова система, която после, при пресаждането на постоянно място, се поврежда в по-малка степен (съответно и пресаждането се понася безболезнено).

есента, след като ръстът на надземната част на семенните фиданки спира да се увеличава. Пресаждането на семенните фиданки в периода на активен ръст на надземната част обикновено довежда към крайно неблагоприятни резултати: ако семенните фиданки не загинат, техният ръст в първата година след пикирането е много малък. Изобщо грижите за младите дръвчета в школното отделение е подобен на грижите полагани за семенните фиданки през първите години от живота им - също така са нужни оплелявания, поливане при засушливо време, подхранване на бедни почви с торове. Отглеждането на големи пресадени фиданки, годни за посаждане на постоянно място, практически във вся-

БИЛКИ ЗА РОДОВОТО ИМЕНЕ

АРОМАТНА ЛАЗАРКИНЯ /Asperula odorata L./

Това растение се култивира в голям мащаб и от много години в Англия, Австрия и Унгария.

Ботаническа характеристика

Ароматната лазаркиня е многогодишно тревисто растение, което има четириръбести, неразклонени, прави, единични, високи 15-20 см стъбла, които в основата си имат пълзящи издънки.

Биологични особености

Лазаркинята цъфти през май-юни, а семената ѝ узряват през юли-август. Тя е не е капризна към почвите, на които се отглежда и е силно студоустойчива.

Размножаване и агротехника

Лазаркинята се разсажда на разстояние 70x45 см.

Прибиране на реколтата

Лазаркинята се бере във фаза цъфтеж, като се реже цялата надземна вегетативна маса. Отрязаните стръкове се навързват на дебели 10 см китки и се сушат в проветриви сенчести помещения.

Съдържание

В лазаркинята се съдържат дъбилни вещества, витамин С (80-90%/мг), етерично масло и кумарин. Тя има много приятен аромат, поради което се използва и като ароматно и подправно растение.

Използване

Дрогата от лазаркиня се използва за производството на спиртни напитки, есенции за чай, тютюн и др. В кулинарията се използва както в свеж, така и в сух вид за овкусяване на зеленчукови ястия, компоти, пудинги, лимонада, вино и др.

Лазаркинята е добър медонос. Сухата дрога от това растение прогонва молците, а корените му съдържат багрилни вещества.

ПЛАНЪТ, ПО КОЙТО СЕ УПРАВЛЯВА ЧОВЕЧЕСТВОТО ПОВЕЧЕ ОТ 6000 ГОДИНИ...

ИСТОРИЯТА НА ЧОВЕЧЕСТВОТО, РАЗКАЗНА ОТ

Анастасия ОКУЛТИЗМЪТ

Той съществува само едно хилядолетие. Човечеството от периода на окултизма е потопено в нереален свят.

То започва да отдава много енергия на измислени образи и абстрактни светове, намиращи се извън пределите на реалния живот. Реалният свят с цялото му разнообразие започва да получава все по-малко животворна човешка топлина. Той продължава съществуването си за сметка на натрупаното в миналото и изначалния Божествен заряд.

Човечеството престава да изпълнява своето главно предназначение, то става опасно за Вселената. И започват катастрофите от планетарен мащаб.

Човечеството и днес живее в окултния свят, но той завърши през две хилядната година. Разбира се, името на годината не отговаря на две хилядната по сегашното летоброене.

Знаеш, че съвсем наскоро летоброенето беше променено. Преминатият предел на времето беше едномилонният юбилей на земната цивилизация.

И както винаги досега трябваше да стане катастрофа от планетарен мащаб; по-точно човечеството трябваше да започне нов опит за усвояване на Вселената чрез собственото си усъвършенстване. Но планетарна катастрофа не се случи нито в една окултна година.

Само трима от незаспалите веди успяха да унищожат от съвременните хора част от окултните успиващи магии. Спомни си как започнаха да трептят сърцата на хората, които четяха твоите книги. Те започнаха да си спомнят любовта си към Земята. Те още са в сън, но Божествената сила на Ведическата култура вече се завръща в тях. Надеждата пък се връща в Бога. Макар да не бяха се събудили изцяло, те

ЛЮБИМЫЙ СТАЛИН-СЧАСТЬЕ НАРОДНОЕ!

предотвратиха катастрофата с Любовта си. Тя вече няма да се случи на планета ни.

И скоро всички хора ще започнат от хипнотичния окултен сън да се събуждат и да се завръщат в реалността.

Ти се чудиш, че днес човечеството в хипноза спи или в нереален свят живее. Смаян си: „Как може да има такава нещожда? Ето аз съм тук и много други хора живеят в малки и големи градове. По улиците множеството коли се движат.“

Не бързай ти на моите думи да се чудиш, Владимире. Поразмисли сам, разсъди кога, в кой ден или час съвременните хора пребивават в реалния свят. Спомни си например колко различни религии съществуват по света. Те по различен начин тълкуват същността на човека и устройството на света и всяка от тях има различни ритуали от другите.

Да допуснем, че има една от всичките религии, която е най-вярна. Това означава, че останалите изграждат нере-

ален свят. Има хора, които вярват в тях. А щом вярват, живеят и се подчиняват на законите от нереалния свят.

Все повече са хората по цялата Земя, които се стремят да имат колкото се може повече пари. А какво са парите? Те са една услов-

ност. Смята се, че с пари може всичко да се купи. Илюзия! Никой досега не е успял да купи истинската енергия на Любовта, или пък чувствата на майката, Родината, вкуса на плодот, които са предназначени само за този, който съзнателно ги е отгледал.

Парите са условно нещо. С тях можеш само условна любов ти да купиш; да се обградиш с безброй бездушни вещи, купени с пари,

рязко обществото е сменяло своите ориентири само през последното столетие в страната, в която ти живееш.

Имало е цар, светски закони, а уважаваните хора са били награждани с медалчета, значки и орденни с цветни лентички, носели мундири, украсени с везба. По цялата страна храмове и манастири се строили. И изведнъж всичко това било сметнато за нещо ненормално, извратено. Започнали да смятат мундирите и ордените с панделки за клоунски дрехи; храмове пък - за мракобесие, служители в храмове - за мошеници.

И хората разрушавали храмове с въодушевление, с ярост убивали окултните служители. А след това било заявено пред всички, че единствено съветската власт е виновна за това. Да, действително властта призовавала народа към това, но той не се възпротивил, откликнал на призива на вождовете - на своите кумири.

От съществуващите и днес документи знаеш как в Кубан зверски са били избити четиридесет и двама християнски свещеници. Те не са били убивани просто ей така, а са били жестоко измъчвани и телата им са захвърлени в отходни места. Всичко това не е било извършвано от вождовете, самият народ е искал такава действителност. А вождовете само са давали разрешение за тези действия. В резултат на това в различни краища на страната са били убити

и с това да обречеш душата си на самота.

В окултното хилядолетие човечеството е напълно дезориентирано спрямо пространството, създадено от Бога. Човешките души се мятат сякаш са в тъмнина.

Погледни по-внимателно, Владимире, колко

хиляди свещенослужители. Който не е успявал да избяга, се отричал от вярата си. В онези времена малко от тях са успели да запазят и живота и вярата си.

Повечето хора в страната станали искрени атеисти. Сменили се и дрехите: значките и лентичките станали други по форма и цвят. Много аналитици, историци са написали книги за годините на съветската власт, но... Когато по-късно човечеството ще научи за Ленин и за Сталин, потомците ще говорят едно и също: „За първи път на човечеството беше показано директно, че окултизмът е изживял времето си. Народите няма да приемат окултните религии дори в съня си. Окултизмът се поддържа по изкуствен път, насилствен.“

Та нали не вярата в Бога е била унищожена, а само проникналият във вярата окултизмът.

През последното хилядолетие единствено в Русия са успели така рязко да сменят философията на народа, да принизят религията, като я превърнат във вяра в комунизма, макар че това също е вяра.

Съвсем скоро, ти си свидетел на това, народът на Русия пак смени рязко ориентира си. Пътят, по който той с възторг вървеше, беше признат за неверен. И приоритетите отново се сменяха.

Народът ли избра нов път? Съвсем не. На народа пътят изобщо не му е ясен. В окултния нереален свят народите не избират сами пътя си. Той винаги е посочен от някого. От кого? От върховния жрец, който и днес управлява целия свят.

А как осъществява той управлението на хората в съвременния свят? И защо не може никой да го сваля? Къде се намира? Гледай. Ще успее да ти го покажа.

„Родовата книга“ Владимир Мегре

Павел ДОЙЧЕВ

НАЧАЛОТО

"АКО ИСКАШ ДА СВЕТИШ, ТРЯБВА ДА ГОРИШ"

во е то? Започвам да сумирам мислите си в тази книга. Никога до сега не съм писал.

Същевременно се питам: 1. За какво ли пиша това, след като не мисля, че ще е нещо особено оригинално за когото и да било? Защото каквото и да кажа, то или е вече казано, или е написано от други, или е общоизвестна истина.

2. Не искам да уча никого на нищо. Мъдростта на учителите е известна от както свят светува и който иска, може да се учи от тях.

Може би започвам тези

записки най-вече, за да подредя мислите си и защото в момента имам време за това.

Ако в живота си съм попадал в някои необичайни, екстремни ситуации, то те са интересни само за мен. Все пак те ми помогнаха да преоткрия простите истини, които са генетично заложени във всеки един от нас. Както се казва "открих" душата си.

За мен сега е най-интересният период от живота ми, защото след дълго блъскане по света се уверих, че "всичко е суета и гонене на вятъра". Но открих също така смисъла на престома ми на този свят. Разбрах кой съм, къде принадлежа и какво ме прави щастлив.

Ако с моя жизнен

опит на обикновен човек, мога да дам пример на други обикновени хора как да имат необикновени изживявания, как да открият ключа към себе си, как да изпълнят живота си с любов, как да се научат да бъдат щастливи, тогава ще имам извинение пред себе си за тези записки.

Всички ние сме като децата. Както детето, независимо, че го предупреждаваме да не пипа огъня, то въпреки това ще намери начин и време да го пипне. Тогава само ще се убеди, че огънят може да го изгори. Така сме и ние възрастните. Независимо колко мъдrecи са ни говорили, ние не слушаме, или слушаме, но не чуваме, или слушаме, чуваме, но

не изпълняваме, докато не се "изгорим" сами.

И така, май е време да започна записките на един многократно горял в живота самоук човек. Е, самоук не е съвсем точно, защото аз го "открих" и сега имам учител. Той ми припомни най-голямата тайна - за смисъла и за единствената цел на нашия живот.

Всичко, както винаги, започва с момента, в който се появяваме на белия свят. Точно това ми се случи на 12 ноември 1946 година. Въпросите които си задавах като малък, доколкото си спомням бяха такива:

• Колко ли звезди има на небето?

• Дали не мога да си събера малко от тях?

• Сигурно мога, но как да ги стигна?

• Може би, ако се кача със стълбата на ореха, ще мога да ги докосна и да си набера малко в кошницата...

• Къде е краят на вселената?

• Какво ли е да няма нищо, ама абсолютно нищо? Нито звездите, нито луната, нито слънцето, нито никой от познатите ми... нито мен?

• Как съм се появил на този свят и защо?

• Защо трябва да се раждаме и след това да умираме?

• Защо любовта и щастие, които изпитваме, се заменят с такава дълбока тъга, когато неизбежно ги загубваме?

• Защо всичко е временно?

• Защо, защо, защо? - въпроси, на които не намирах отговор.

Сега, почти 60 години по-късно намерих някои отговори. И може би това са най-интересните открития, които искам да споделя със себе си.

Мария СТАЕВА

(Продължение
от миналия брой)Този път тя бе
решила да не
заспива

Ралица не случайно се роди момиче. Не случайно се роди и в това семейство. Тя слезе на Земята едновременно с още стотина близки й души – кои нейни връстници, кои по-големи, кои по-малки. На тръгване те си взимаха довиждане, като се прегръщаха, обвивайки със светлата си енергия своите приятели. Даваха си знаци, чрез които да се познаят, ако са спящи, когато се срещнат след години, и си обещаваха максимално изпълнение на поетите ангажменти.

В тези времена всички искаха да дойдат като жена. Но честта не можеше да бъде оказана на всички желаещи. Тя беше придружена с огромна отговорност сега – на прага на новата епоха. Изходът на борбата, подета преди милиони години и разделена на два лагера всички съществуващи във вселената енергии, както и бъдещето на планетата, зависеха от жената. Ако тя разбере колко е важна в тези времена нейната роля, половината работа щеше да е свършена. Трябваше да се отворят очите на хората, да видят и невидимото, но това можеше да стане само в детството. Жената като майка имаше да свърши тази решаваща за съдбата на човечеството работа и сега точно беше времето с най-благоприятни условия за нея.

Ако не успееше, щяха да минат още доста години, преди да се появи същата възможност отново. Всичко бе синхронизирано тогава, много човешки души бяха подготвени и дошли с цел да вземат участие в последната битка. Техните действия бяха замислени още преди да

РАЛИЦА – МОМИЧЕТО НА ЗЕЛЕНИЯ ВОДОЛЕЙ

се родят, но нямаше сигурност, че точно така ще се случат събитията, както са запланувани. Зависеше от хората, всеки един от които бе арена на борбата за надмощие между двата лагера. Всяка човешка душа бе постоянно разкъсвана, всяка мисъл или действие бе проява на победата на едната от двете съюзни сили.

Победи и поражения на светлите сили се редуваха в човека, а той беше объркан, мислеше, че е грешен по природа – чувстваше се затаен в блатото на незнанието, на които краят му се не виждаше. Бе отчаян, че в продължение на земния си живот не откриваше смисъла в него, а знаеше, чувстваше, че има и нещо друго, неоткрито, което му липсваше и го правеше нещастен. Така в заблуди, в търсене преминаваше човека през една реалност, която сътворена бе за него с цел да е

щастлив. Той още не бе разгледал другата страна, където неговата сложна душа го бе отвела, но краят на това любознателно и опознавателно пътуване все пак приближаваше. Свършекът на този период би могъл да е сега.

Ралица не помнеше всичко от времето, преди да се роди. Знаеше, че възрастните хора около нея спят, а тя е будна. Знаеше също, че непременно трябва да остане такава до деветата си годишнина, а после нямаше опасност да заспи. Бе се доверила на родителите си и вярваше, че няма да я разочароват. С течение на времето (за девет години) щеше всичко да си припомни, малко по малко щеше да се пробуди и останалата част от мозъка ѝ, която при другите хора обикновено не функционираше.

Но засега Ралица беше едно обикновено бебе, радващо се на храната,

на водата, на слънцето и въобще на живота, така както могат да се радват само децата (защото са будни, а не защото са малки по размер или пък глупави). Единственото, което е различаваше от повечето ѝ връстници беше, както казахме, споменът, че трябва да остане будна.

Сега тя лежеше в малкото си креватче и мислеше: "Няма, няма, няма да заспивам този път!"

"Няма, няма, няма да заспивам този път!" – повтаряха хиляди бебета, родени с една-единствена цел – да помогнат на хората по-бързо да заживеят в новата реалност.

Слави се бе навечерял и загуши. Пет месеца след раждането на дъщеря си той удържа без цигари, но днес се чувстваше радостно възбуден – бяха увеличили с двайсет лева заплатата му. Събитието се отпразнува с триста грама домашна

ракия, пушено мезе от домашна пуйка и сега по черпката трябваше да завърши естествено с цигара.

Бащата на Ралица израсна в малко селце в Средна гора. Завърши престижен на времето си техникум в близкия град, след което дойде да довърши образованието си в София. Там и остана да работи, а след няколко години срещна Жени. Още като я видя за първи път, знаеше със сърцето си, че ще направи всичко възможно, за да се пресели тя в тясната му квартира на тавана. И двамата бяха добродушни, весели хора с открити души, без превземки и фалшиви усмивки, без претенции към хората около тях и затова имаха много приятели. Живееха добре, защото се обичаха. Един път в месеца ходеха до родното село на Слави, където той се грижеше за малкото лозе. Изкарваше от него грозде за вино и

ракия. Беше майстор и ги правеше добре. Взимаха и най-различни провизии за града – яйца, буркани с месо, компоти, пушени бутове от пуйка и прасе. Изобщо добрата заплата, която получаваше Слави в големия град, си беше добра, стига да не дават от нея за храна...

Той отвори до края прозореца, застана до него и запали цигарата.

- Ааааа... - Ралица цялата почервения.

- Какво стана? – Жени дотърча от банята, която се ползваше и за кухня.

- Сигурно е гладна – предположи Слави.

"Помощ, помощ, не искам да дишам така!" – ревяше детето, като се обръщаше ту към майка си, ту към баща си. Молбата за помощ беше насочена към тях, но те не го разбираха. Жени го взе на ръце, а Слави от прозореца даваше съвети, как да го успокои, подръпвайки с наслада от цигарата.

Мръсният въздух в София измъчваше Ралица, но не можеше да се сравни с това тук. Дълго след това тя беше разстроена и не можа да заспи. "Не ми помогнаха" – мислеше тъжно. Беше беззащитна и можеше да разчита само на родителите си. Бе поискала помощ, а не я получи.

На другия ден Жени се досети. Най-лесно беше да подмине своето предположение, както често се случваше с другите родители, но тя не го направи.

А милиони деца по света се обричаха от хората, които най-много ги обичат, на липсата от насладата да дишат чист въздух и като следствие на невъзможността да използват по-късно целия потенциал на безграничния си ум. Те бяха пленници на своите родители, които пък от своя страна бяха отраснали като такива и затова не съзнаваха вината си. Това бе главното свойство на Матрицата.

(Слегда)

Животът със съдържание

В часа по философия професорът застана на катедрата, изпълнена с различни предмети и зачака студентите да утихнат. Тогава взе голям празен буркан от майонеза и го напълни с топки за голф. Попита студентите дали съдът е пълен. Те отговориха утвърдително.

После професорът взе една кутия с камъчета и я изсипа в съда, разклати го леко и камъчетата се наместваха между топките за голф. И отново попита студентите дали съдът е пълен. Те пак отговориха утвърдително.

Сетне професорът взе кутия с пясък и я изсипа в съда. Естествено пясъкът запълни всичко. Той попита още веднъж дали съдът е пълен. Студентите отговориха с единодушно "да".

Тогава професорът взе две кутии с бира от бурото и изсипа съдър-

жанието им в съда, което изпълни празното пространство сред песчинките.

Студентите се разсмяха.

"Сега, каза професорът, когато смехът утихна, искам да ви кажа, че този съд представлява вашият живот. Топките за голф са важните неща във вашия живот - семейството ви, здравето ви, децата ви, приятелите ви, страстите и предпочитанията ви - все неща, които, ако загубите всичко друго и ви останат само те, животът ви ще бъде достатъчно пълен. Камъчетата са другите неща - работата ви, къщата ви, колата ви. Пясъкът е всичко останало - малките неща."

И продължи: "Ако напред сложите пясъка в съда, няма да има място за камъчетата и топките за голф. Същото се случва и с живота. Ако губите времето и енергията си

за дреболии, никога няма да имате място за нещата, които са важни за вас. Обръщайте внимание на нещата, които застрашават щастието ви. Играйте с децата си.

Излезте с партньора си навън, на вечеря. Винаги ще се намери време да изчистите къщата и подредите.

Погрижете се най-напред за топките за голф, за нещата, които наистина си заслужават. Подредете приоритетите си. Останалото е само пясък."

Една от студентките вдигна ръка и попита: "А какъв беше смисълът на бирата?"

Професорът се усмихна. "Радвам се, че ме попитахте. Исках просто да ви покажа, че няма значение колко пълен е животът ви, винаги ще се намери място и за две бири."

МЕЧТА

Имам аз една мечта и е лесно изпълнима тя, искам да живея волно и всичко ще направя доброволно.

Следвам аз едно знамение, мечтаю да живея в родово имение. Да работя, както знам и се храня с що трудът ни дава нам.

Сутрин рано ще се будя, ще започвам да се трудя, после с приятели добри ще пеem песни до зори.

Ще ядеме пресни зеленчуци, плодове, няма да ни е страх от зверове. За мен е от голямо значение, че ще живея в родово имение.

СЪН

Сън сънувах, мила мамо, че до мене ти застана и погледна ме в очите, а аз облегнах се на твоят рамо.

Аз обичам, мила мамо, да живея, пея и се смея. Като птичка волна да летя и да има на що да се крепя.

Щом кат се събудя сутрин рано, аз се ровя в съня си, мамо, как прекрасно е тогава макар и на сън да те има само!

Екатерина СТАЕВА

(Продължение
от миналия брой)

Виктор ЛАВРУС

Леонардо да Винчи също отделял много внимание на изучаването на златното сечение.

В същото време на север в Европа, в Германия, над тези проблеми се трудел Албрехт Дюрер. Той правел черновата на увода към първия вариант на трактата за пропорциите.

Дюрер пише: "Необходимо е човек, който умее нещо, да научи на това другите, които се нуждаят от него. Това и възнамерявам да направя." Ако съдим по едно от писмата на Дюрер, той се е срещнал с Лука Пачоли по времето на престоя си в Италия. Дюрер подробно разработва теорията за пропорциите на човешкото тяло. Важно място в своята система на съотношения той отделя на златното сечение. Ръстът на човека се дели в златни пропорции на линията на пояса, а също така на линията, преминаваща през върховете на средните пръсти на отпуснатите ръце, на линията на брадичката и т.н. (фиг.1, фиг.2). Пропорционалният циркул на Дюрер е добре известен.

Великият астроном от XVI в. Йохан Кеплер нарекол златното сечение едно от съкровищата на геометрията. Той пръв обръща внимание на значението на златните пропорции при ботаниката (ръста на растенията и тяхната структура).

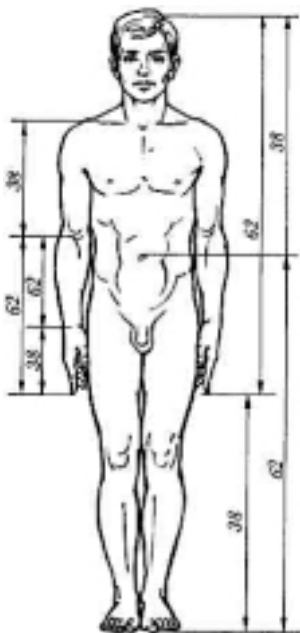
В следващите векове правилото на златната пропорция се превърнало в академичен канон и когато след време в изкуството започнала борба с академичната рутината, заедно с мръсната вода изхвърлили и детето.

Златното сечение било отново открито в средата на XIX в. През 1855 г. немският изследовател на златното сечение професор Цейзинг публикувал своя труд "Естетични изследвания". С Цейзинг се е случило именно това, което е трябвало да се случи с изследователя, разглеждащ явленията като такова, без връзка с другите явления. Той абсолютизирал пропорциите на златното сечение, като ги обявил за универсални за всички явления в природата и изкуството.

ЗЛАТНО СЕЧЕНИЕ

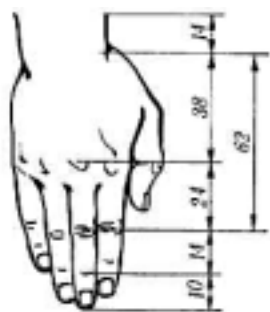

фиг. 1, фиг. 2
златни пропорции
в човешкото тяло

то. Цейзинг имал многочислени последователи, но също и противници, които обявили учението му за пропорциите за "математическа естетика".

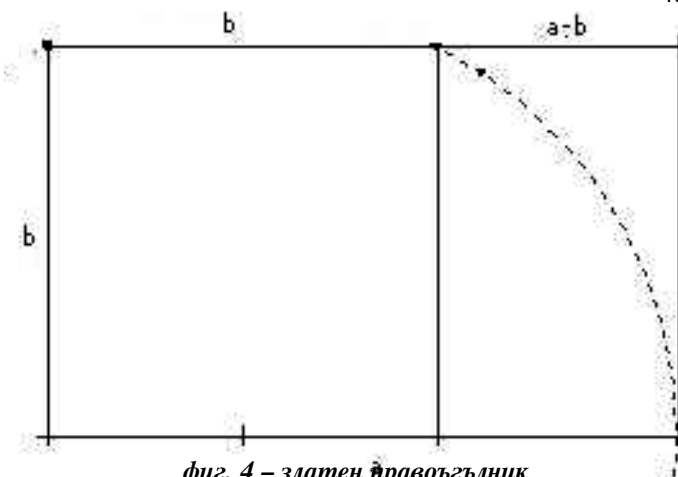
Верността на своята теория Цейзинг проверявал върху гръцките статуи. Той най-подробно разработил пропорциите на Аполон Белведерски. Гръцките вази също били подложени на изследвания, архитектурните съоръжения от различни епохи също, както и растения, птици, яйца, музикални тонове, стихотворни размери. Цейзинг дал определение на златното сечение, показал как се изразява то в участъци от правата, а също и в цифри. Когато цифрите, отразяващи дължината на отрязъка, били получени, Целзиг видял, че те представляват редът на Фибоначи, който може да продължава до безкрайност в една или друга посока (фиг.3). Следващата му книга има заглавие "Златното деление като основен морфологичен закон в природата и изкуството".

В края на XIX - началото на XX в. се появили не малко чисто формалистични теории за приемане на златното сечение в произведенията на изкуството и архитектурата. С развитието на дизайна и техническата естетика действието на закона за златното сечение се разпространило и при конструирането на машини, мебели и т.н.

Редът на Фибоначи

С историята на златно-

фиг. 4 – златен правоъгълник

четвъртия - 3, петия - 5, шестия - 8, седмия - 13 и т.н. Построявайки ред от тези числа, той получава: 0, 1, 1, 2, 3, 5, 8, 13, 21, 34, 55, 89, 144, и т.н. Поредицата числа 0, 1, 1, 2, 3, 5, 8, 13, 21, 34, 55 и т.н. е известна като редът на Фибоначи. Особеността на продължителността на числата се състои в това, че всеки неин член,

като се започне от третия, е равен на сумата от двата предходни $2+3=5$; $3+5=8$; $5+8=13$; $8+13=21$; $13+21=34$ и т.н., а отношението между сборовете от числата в реда се доближава до златното сечение. Така например $21:34 = 0,617$, а $34:55 = 0,618$. Това отношение се обозначава със символа Φ . Само това от-

ношение - 0,618 - 0,382 дава непрекъснато деление на участъка от правата в златна пропорция и неговото увеличение или намаляване до безкрайност, като малкият отрязък се отнася така към големия, както големият към цялото.

Фибоначи също така се занимавал с решението на практическите нужди на търговията: с помощта на какво най-малко количество теглилки може да бъде претеглен товара? Фибоначи доказва, че оптимална е системата от теглилки: 1, 2, 4, 8, 16...

Златни геометрични фигури

• **Златен правоъгълник** е правоъгълник, при който отношението на страните е равно на златното сечение.

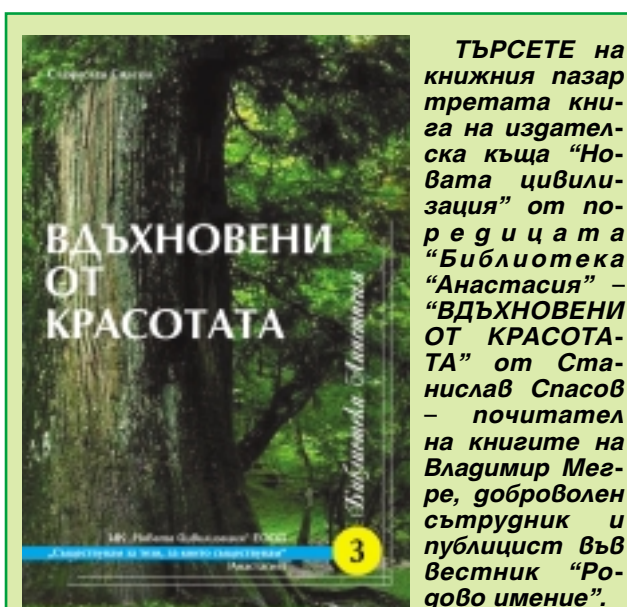
При премахването на квадрат със страни, равни на по-малката страна на златен правоъгълник, остатъкът е отново правоъгълник със златно съотношение на страните. Т.е. при премахването на квадрат от златен правоъгълник, се получава отново златен правоъгълник. При повтаряне на тази последователност се получава поредица от все по-малки златни правоъгълници, като диагоналите на първоначалния правоъгълник или на първия отрязан правоъгълник (фиг.4, фиг.5).

• **Златен триъгълник** е равнобедрен триъгълник, при който отношението на дължината на бедрата и основата е равно на златното сечение. (Следва)

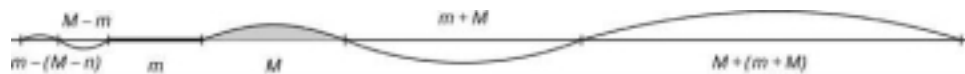
фиг. 5 – златни правоъгълници в сградата на Партенона

то сечение косвено е свързано името на италианския математик монах Леонардо от Пиза, по-известен под името Фибоначи (син на Боначи). Той много пътувал на Изток и запознал Европа с (арабските) цифри. През 1202 г. се появила на бял свят книгата "Книга за атака" (сметачна дъска), на която били събрани всички известни по това време задачи. Една от задачите гласи: "Колко двойки зайци ще се родят за една година от една двойка". Размишлявайки по нея, Фибоначи стига до решението, че през първия месец е 1 двойка, втория също 1, третия - 2,

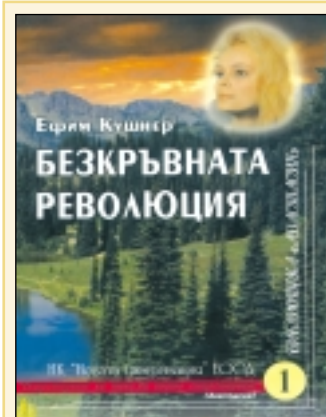
ТЪРСЕТЕ на книжния пазар третата книга на издателската къща "Новата цивилизация" от поредицата "Библиотека Анастасия" – "ВДЪХНОВЕНИ ОТ КРАСОТАТА" от Станислав Спасов – почитател на книгите на Владимир Мегре, доброволен сътрудник и публицист във вестник "Родово имение".

Телефони за заявки:
02/962 16 87, 088/869 33 59
e-mail: rodimienie@yahoo.com

фиг. 3 – цифрите, отразяващи дължината на участъците на правата, върху която е построено златно сечение, представляват редът на Фибоначи

ТЪРСЕТЕ на книжния пазар втората книга на издателската къща "Новата цивилизация" от поредицата на "Библиотека Анастасия" – "ПУТИН, МЕГРЕ И БЪДЕЩЕТО НА СВЕТА" от големия приятел на Владимир Мегре академик Виктор Медиков.
Телефони за заявки:
02/962 16 87,
088/869 33 59
rodimienie@yahoo.com

ТЪРСЕТЕ на книжния пазар първата книга на издателската къща "Новата цивилизация" от поредицата "Библиотека Анастасия" – "БЕЗКРЪВНАТА РЕВОЛЮЦИЯ" от големия приятел на Владимир Мегре писателя Ефим Кушнер.
Телефони за заявки:
02/ 962 16 87,
088/869 33 59
e-mail: rodimienie@yahoo.com

Сайт на Българска Родна Партия
www.bg-rodna.org

Проектант на главата и герба
художник
Христо Танев

Главен редактор
Атанас Панчев

Зам.-главни редактори
Мария Стаева
Кръстанка Панчева

Редакционен колектив:
Рени Радева
Николай Кафтанджиев
Стефан Калайджиев
Константин Стамболиев
Красимир Нотев

Адрес на редакцията:
1172 София
кв. "Дианабад"
ул. "Никола Габровски" №1
Хотел "Диана 1"
ет. 6, ап. 62
тел.: 02/962-16-85
962-16-86
факс: 962-16-87
e-mail: rodimienie@yahoo.com
www.rodovo-imenie.org

Издава Издателска Къща "Новата Цивилизация" ЕООД - София
НВБ банка "Биохим" - АД, централно управление - София
IBAN: BG63BACX96601031647309
BIC KOD: BACXBG63

Отдел разпространение:
0888/693359
Предпечатна подготовка и печат: "Сладко и солено 21"
ISSN-1312-7063